

8.WYROK

2.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2022 r.

9.Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Borowczak

Ławnicy: Halina Awtuszevska, Anna Bem

Protokolant: prot. sąd. Magdalena Górecka

10.przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu J. S. (1)

11.po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 13 kwietnia 2018r., 4 czerwca 2018r., 28 czerwca 2018r., 29 czerwca 2018r., 4 września 2018r., 24 września 2018r., 29 października 2018r., 5 listopada 2018r., 26 listopada 2018r., 11 lutego 2019r., 11 marca 2019r., 8 kwietnia 2019r., 8 maja 2019r., 9 września 2019r., 16 stycznia 2020r., 25 września 2020r., 11 grudnia 2020r., 6 sierpnia 2021r., 4 lutego 2022r., 10 lutego 2022r. oraz w dniu 26 maja 2022 r.

12.sprawy:

a) **A. S., syna V. i M. z domu I., urodzonego w dniu (...) w G.,**

13.oskarżonego o to, że:

I. (zarzut XI. aktu oskarżenia) W lutym 2012 roku w P. i w miejscowości R. w województwie (...), brał udział w kierowanej przez W. I. zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, a polegających na przywozie z zagranicy do Polski i obrocie środków odurzających w znacznych ilościach

14.tj. o przestępstwo z art.258§1 k.k.

II. (zarzut XII. aktu oskarżenia) W okresie od 1 lutego 2012 roku do 18 lutego 2012 roku w P. i w miejscowości R. w województwie (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z W. I., Z. K. (1), J. B. (1), E. G. i inną nieżyjącą już osobą, brał udział w przywozie z Aruby do Holandii, a następnie w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Holandii do Polski, środków odurzających w znacznych ilościach w ilości nie mniejszej niż 2.494 gramów kokainy zasadowej, w ten sposób, że wraz z W. I. zorganizował wyjazd Z. K. (1), J. B. (1), E. G. i innej nieżyjącej już osoby na wyspę Aruba i nabycie tam znacznych ilości kokainy zasadowej przeznaczonej do dalszej dystrybucji w Polsce po jej uprzednim przetworzeniu w chlorowoderek kokainy

15.tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k.

III. (zarzut XIII. aktu oskarżenia) W okresie od 16 lutego 2012 roku do 18 lutego 2012 roku w miejscowości R. w powiecie (...) w województwie (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

wspólnie i w porozumieniu ze Z. K. (1) przetworzył pochodzącą z przywozu z Aruby kokainę zasadową w ilości nie mniejszej niż 1.829 gramów w chlorowodorek kokainy

16.tj. o przestępstwo z art.53 ust.1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z w związku z art. 65 § 1 kk

IV. (zarzut XIV. aktu oskarżenia) W dniu 13 grudnia 2016 roku w S., w miejscu zamieszkania posiadał bez wymaganego zezwolenia amunicję w postaci 20 naboji pistoletowych kal. 9 mm

17.tj. o przestępstwo z art.263§2 k.k.

b) W. W. (1), syna L. i A. z domu N., urodzonego w dniu (...) w P.

19.oskarżonego o to, że:

V. (zarzut XV. aktu oskarżenia) W nieustalonych dniach w okresie od 1 stycznia 2009 roku do 28 września 2009 roku w W., C. i innych miejscowościach w województwie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, przez nieustalone przejście graniczne dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Hiszpanii do Polski środków odurzających w postaci nie mniej niż 130.000 gramów haszyszu, czyli żywicy konopi innych niż włókniste

20.tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k.

VI. (zarzut XVI. aktu oskarżenia) W nieustalonych dniach w okresie od 19 sierpnia 2009 roku do 28 września 2009 roku w W., C. i innych miejscowościach w województwie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających w postaci haszyszu, czyli żywicy konopi innych niż włókniste, w ten sposób, że:

- działającym wspólnie i w porozumieniu Z. K. (1) i W. I. w dwóch partiach po 50.000 gramów przekazał łącznie 100.000 gramów haszyszu w celu jego dalszej sprzedaży,
- działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. K. (1) przekazał innej ustalonej osobie partię 30.000 gramów haszyszu w celu jego dalszej sprzedaży,

21.wprowadzając w ten sposób do obrotu łącznie 130.000 gramów haszyszu, za co uzyskał korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 260.000 złotych

22.tj. o przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k.

VII. (zarzut XVII. aktu oskarżenia) W nieustalonych dniach w okresie od 1 stycznia 2014 roku do 31 marca 2015 roku w W. w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wprowadził do obrotu znaczne ilości środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że Z. K. (1) w pięciu transakcjach przekazał łącznie 2.000 gramów amfetaminy i 2.000 gramów marihuany w celu ich dalszej sprzedaży, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się po odbyciu w okresie od 10 stycznia 2010 roku do 10 czerwca 2013 roku kary 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności

orzeczonej wyrokiem Sądu w Hamburgu z dnia 23 lipca 2010 roku za umyślne przestępstwo podobne polegające na przewozie środków odurzających w postaci haszyszu

23.tj. o przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.

VIII. (zarzut XVIII. aktu oskarżenia) W nieustalonym dniu w okresie od 1 kwietnia 2015 roku do 31 maja 2015 roku w okolicach miejscowości P. w województwie (...), pomógł nieustalonej osobie w zbyciu wyrobów akcyzowych w postaci 20.000 paczek po 20 sztuk papierosów nieustalonej marki, stanowiących przedmiot czynu zabronionego w art.63 k.k.s., tj. wyrobów akcyzowych sprowadzonych na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, od których kwota podatku akcyzowego narazonego na uszczuplenie wynosi 338.961 złotych, w ten sposób, że po ich uprzednim zamówieniu, papierosy te przekazał osobom wskazanym przez Z. K. (1)

24.tj. o przestępstwo z art.65§1 k.k.s.

c) T. K. (1), syna E. i K. z domu S., urodzonego w dniu (...) w P.

26.oskarżonego o to, że:

IX. (zarzut XIX. aktu oskarżenia) W okresie od 1 sierpnia 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku w P. i miejscowości R. w powiecie (...) i w innych miejscowościach w województwie (...) brał udział w kierowanej przez W. I. zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, a polegających na przywozie i obrocie środków odurzających w znacznych ilościach

27.tj. o przestępstwo z art.258§1 k.k.

X. (zarzut XX. aktu oskarżenia) W nieustalonych dokładnie dniach w okresie od 1 sierpnia 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku w P. i R. w woj. (...) i w K. w województwie (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie środków odurzających w znacznych ilościach w ten sposób, że:

- od Z. K. (1) nabył partię 200 gramów kokainy w celu jej dalszej sprzedaży*
- działając wspólnie i w porozumieniu z M. B. (1) w nie mniej niż dwóch transakcjach od Z. K. (1) nabył łącznie 250 gramów kokainy w celu jej dalszej sprzedaży,*
- działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą od Z. K. (1) w dwóch transakcjach nabył partię 110 gramów kokainy w celu jej dalszej sprzedaży,*
- działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. K. (1) przekazał innej ustalonej osobie w celu dalszej sprzedaży partię 100 gramów kokainy za kwotę nie mniejszą niż 20.000 złotych,*
- M. B. (1) przekazał złożone przez Z. K. (1) zamówienie na zakup 1.000 gramów marihuany, co umożliwiło wprowadzenie do obrotu tej partii środków odurzających,*

28.biorąc w ten sposób udział w obrocie łącznie 660 gramów kokainy i 1.000 gramów marihuany

29.tj. o przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

d) *Z. K. (1), syna R. i K. z domu P., urodzonego w dniu (...) w P.*

31. oskarżonego o to, że:

XI. (zarzut XXI. aktu oskarżenia) *W okresie od 1 sierpnia 2009 roku do 5 marca 2012 roku w P. i miejscowości R. w powiecie (...) i w innych miejscowościach w województwie (...), brał udział w kierowanej przez W. I. zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, a polegających na przywozie i obrocie środków odurzających w znacznych ilościach*

32.tj. o przestępstwo z art.258§1 k.k.

XII. (zarzut XXII. aktu oskarżenia) *W okresie od 16 lutego 2012 roku do 18 lutego 2012 roku, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z W. I., A. S., E. G., J. B. (1) i inną nieżyjącą osobą, brał udział w przywozie z Aruby do Holandii, a następnie w wewnątrzspółnotowym nabyciu z Holandii do Polski środków odurzających w znacznych ilościach w ilości nie mniejszej niż 2.494 gramów kokainy zasadowej*

33.tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k.

XIII. (zarzut XXIII. aktu oskarżenia) *W okresie od 16 lutego 2012 roku do 18 lutego 2012 roku w miejscowości R. w powiecie (...) w województwie (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z A. S. przetworzył pochodzącą z przywozu z Aruby kokainę zasadową w ilości nie mniejszej niż 1.829 gramów w chlorowodorek kokainy*

34.tj. o przestępstwo z art.53 ust.1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k.

e) *M. B. (1), syna W. i K. z domu O., urodzonego w dniu (...) w O.*

36. oskarżonego o to, że:

XIV. (zarzut XXIV. aktu oskarżenia) *W okresie od 19 sierpnia 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku w P. i w miejscowości R. w powiecie (...) i w innych miejscowościach w województwie (...) oraz w województwie (...), brał udział w kierowanej przez W. I. zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, a polegających na przywozie i obrocie środków odurzających w znacznych ilościach*

37.tj. o przestępstwo z art.258§1 k.k.

XV. (zarzut XXV. aktu oskarżenia) *W nieustalonych dokładnie dniach w okresie od 19 sierpnia 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku w P. i R. w powiecie (...) i w innych miejscowościach w województwie (...) oraz w województwie (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie środków odurzających w znacznych ilościach w ten sposób, że:*

- *Z. K. (1) przekazał w celu dalszej sprzedaży partię 1.000 gramów marihuany,*

- *od działających wspólnie i w porozumieniu Z. K. (1) i W. I. w dwóch transakcjach nabył łącznie 100.000 gramów haszyszu w celu jego dalszej sprzedaży,*
- *działając wspólnie i w porozumieniu z T. K. (1) w nie mniej niż dwóch transakcjach od Z. K. (1) nabył łącznie 250 gramów kokainy w celu jej dalszej sprzedaży,*

38.*biorąc w ten sposób udział w obrocie łącznie 100.000 gramów haszyszu, 250 gramów kokainy i 1.000 gramów marihuany*

39.*tj. o przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.*

f) *J. B. (1), z d. (...), córki J. i M. z domu B., urodzonej w dniu (...) w T.*

41.*oskarżonej o to, że:*

XVI. *(zarzut XXVI. aktu oskarżenia) W lutym 2012 roku w powiecie (...) w województwie (...) i poza granicami RP, brała udział w kierowanej przez W. I. zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, a polegających na przywozie i obrocie środków odurzających w znacznych ilościach*

42.*tj. o czyn z art.258§1 k.k.*

XVII. *(zarzut XXVII. aktu oskarżenia) W okresie od 16 lutego 2012 roku do 18 lutego 2012 roku, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z W. I., A. S., Z. K. (1), E. G. i inną nieżyjącą już osobą, brała udział w przywozie z Aruby do Holandii, a następnie w wewnątrz wspólnotowym nabyciu z Holandii do Polski środków odurzających w znacznych ilościach w ilości nie mniejszej niż 2.494 gramów kokainy zasadowej, przy czym osobiście przewiozła partię nie mniejszą niż 400 gramów, którą po przywozie z Aruby przekazała Z. K. (1) w celu dalszej dystrybucji*

43.*tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k.*

g) *E. G., z d. B., córki A. i D. z domu S., urodzonej w dniu (...) w T.*

45.*oskarżonej o to, że:*

XVIII. *(zarzut XXVIII. aktu oskarżenia) W lutym 2012 roku w powiecie (...) w województwie (...) i poza granicami RP, brała udział w kierowanej przez W. I. zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, a polegających na przywozie i obrocie środków odurzających w znacznych ilościach*

46.*tj. o przestępstwo z art.258§1 k.k.*

XIX. *(zarzut XXIX. aktu oskarżenia) W okresie od 16 lutego 2012 roku do 18 lutego 2012 roku, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z W. I., A. S., Z. K. (1), J. B. (1) i inną nieżyjącą już osobą, brała udział w przywozie z Aruby do Holandii, a następnie w wewnątrzwspólnotowym nabyciu z Holandii do Polski środków odurzających w znacznych ilościach w ilości nie mniejszej niż 2.494 gramów kokainy zasadowej,*

przy czym osobiście przewiozła partię nie mniejszą niż 400 gramów, którą po przywozie z Aruby przekazała Z. K. (1) w celu dalszej dystrybucji

47.tj. o przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k.

49.co do oskarżonego A. S.

1) Oskarżonego A. S. uznaje za winnego tego, że w lutym 2012r. w P. brał udział w kierowanej przez W. I. zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził również Z. K. (1), J. B. (1), E. G. i ustalony mężczyzna, a która to grupa miała na celu dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii tj. przestępstwa art.258§1 k.k. i za to na podstawie art.258§1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

2) Oskarżonego A. S. uznaje za winnego przestępstwa z art.55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. II. z tą tylko zmianą, że ilość środków odurzających w znacznych ilościach będących przedmiotem przestępstwa ustala na około 2.500 gram kokainy zasadowej i za to na podstawie art.55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.64§2 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 300 (trzysta) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

3) Oskarżonego A. S. uznaje za winnego przestępstwa z art.53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.III. z tą tylko zmianą, że ilość środków odurzających w znacznych ilościach będących przedmiotem przestępstwa ustala na około 1.600 gram kokainy zasadowej przetworzonej w chlorowodorek kokainy i za to na podstawie art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.64§2 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

4) Oskarżonego A. S. uznaje za winnego przestępstwa z art.263§2 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. IV. i za to na podstawie art.263§2 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

5) Na podstawie art.85§1 k.k. oraz art.86§1 i 2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności oraz grzywny wymierzone A. S. wymierzając mu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 350 (trzysta pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

6) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza A. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz.7.30 dnia 13 grudnia 2016r. do godz.14.55 dnia 7 marca 2018r..

51.co do oskarżonego W. W. (1)

7) Oskarżonego W. W. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania przestępstwa w zw. z art.4§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.V. i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

wymierza mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 400 (czterysta) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

8) Oskarżonego W. W. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania przestępstwa w zw. z art.4§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.VI. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 300 (trzysta) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

9) Na podstawie art.45§1 k.k. orzeka wobec W. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przestępstwa przypisanego wyżej w pkt.8. w kwocie 260.000 (dwieście sześćdziesiąt tysięcy) złotych.

10) Oskarżonego W. W. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania przestępstwa w zw. z art.4§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.VII. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

11) Oskarżonego W. W. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.65§1 k.k.s. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt.VIII. i za to na podstawie art.65§1 k.k.s. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

12) Na podstawie art.85§1 k.k. oraz art.86§1 i 2 k.k. art.39§1 i 2 k.k.s. łączy kary pozbawienia wolności oraz grzywny wymierzone W. W. (1) wymierzając mu karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 500 (pięćset) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

13) Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza W. W. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz.6.15 dnia 13 grudnia 2016r. do godz.13.40 dnia 5 lipca 2018r..

53.co do oskarżonego T. K. (1)

14) Oskarżonego T. K. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu z art.258§1 k.k..

15) Oskarżonego T. K. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.65§1 k.k..

55.co do oskarżonego Z. K. (1)

16) Oskarżonego Z. K. (1) uznaje za winnego tego, że w lutym 2012r. w P. brał udział w kierowanej przez W. I. zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził również A. S., J. B. (1), E. G. i ustalony mężczyzna, a która to grupa miała na celu dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii tj. przestępstwa z art.258§1 k.k. i za to na podstawie art.258§1 k.k. w zw. zw. z art.60§3 i §6 pkt.4 k.k. wymierza mu karę grzywny w liczbie 100 (sto)

stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.

17) **Oskarżonego Z. K. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. XII. z tą tylko zmianą, że ilość środków odurzających w znacznych ilościach będących przedmiotem przestępstwa ustala na około 2.500 gram kokainy zasadowej i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.64§2 k.k. w zw. z art.57§2 k.k. w zw. z art.60§3 i §6 pkt.2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.**

18) **Oskarżonego Z. K. (1) uznaje za winnego przestępstwa z art.53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. XIII. z tą tylko zmianą, że ilość środków odurzających w znacznych ilościach będących przedmiotem przestępstwa ustala na około 1.600 gram kokainy zasadowej przetworzonej w chlorowodurek kokainy i za to na podstawie art.53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.64§2 k.k. w zw. z art.57§2 k.k. w zw. z art.60§2 i §6 pkt.2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.**

19) **Na podstawie art.85§1 k.k. oraz art.86§1 i 2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności oraz grzywny wymierzone Z. K. (1) wymierzając mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 240 (dwieście czterdzieści) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.**

20) **Na podstawie art.63§1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza Z. K. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od godz.16.10 dnia 9 listopada 2015r. do dnia 23 grudnia 2015r..**

57.co do oskarżonego M. B. (1)

21) **Oskarżonego M. B. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu z art.258§1 k.k..**

22) **Oskarżonego M. B. (1) uznaje za winnego tego, że w nieustalonych dokładnie dniach w okresie od 19 sierpnia 2009r. do 31 sierpnia 2010r. w P. i R. w powiecie (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, brał udział w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach w ten sposób, że od działających wspólnie i w porozumieniu Z. K. (1) i W. I. w dwóch transakcjach nabył łącznie 100.000 gramów haszyszu w celu jego dalszej sprzedaży tj. winnego przestępstwa z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania przestępstwa w zw. z art.4§1 k.k. i za to na podstawie art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 300 (trzysta) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.**

59.co do oskarżonej J. B. (1)

23) **Oskarżoną J. B. (1) uznaje za winną tego, że w lutym 2012r. w P. brała udział w kierowanej przez W. I. zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził również Z. K. (1), A. S.,**

E. G. i ustalony mężczyzna, a która to grupa miała na celu dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii tj. przestępstwa art.258§1 k.k. i za to na podstawie art.258§1 k.k. wymierza jej karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

24) **Oskarżoną J. B. (1) uznaje za winną przestępstwa z art.55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. XVII. z tą tylko zmianą, że ilość środków odurzających w znacznych ilościach będących przedmiotem przestępstwa ustala na około 2.500 gram kokainy zasadowej i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.64§2 k.k. w zw. z art.57§2 k.k. w zw. z art.60§2 i §6 pkt.2 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.**

25) **Na podstawie art.85§1 k.k. oraz art.86§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone J. B. (1) wymierzając jej karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.**

26) **Na podstawie art.69§1, §2 i §3 k.k. oraz art.70§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania przestępstw w zw. z art.4§1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonej oskarżonej J. B. (1) kary łącznej pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby.**

27) **Na podstawie art.73§2 kk. oddaje oskarżoną J. B. (1) w okresie próby pod dozór kuratora.**

61.co do oskarżonej E. G.

28) **Oskarżoną E. G. uznaje za winną tego, że w lutym 2012r. w P. brała udział w kierowanej przez W. I. zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził również Z. K. (1), A. S., J. B. (1) i ustalony mężczyzna, a która to grupa miała na celu dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii tj. przestępstwa art.258§1 k.k. i za to na podstawie art.258§1 k.k. wymierza jej karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.**

29) **Oskarżoną E. G. uznaje za winną przestępstwa z art.55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany w pkt. XVII. z tą tylko zmianą, że ilość środków odurzających w znacznych ilościach będących przedmiotem przestępstwa ustala na około 2.500 gram kokainy zasadowej i za to na podstawie art.55 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.64§2 k.k. w zw. z art.57§2 k.k. w zw. z art.60§2 i §6 pkt.2 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, na podstawie art.33§3 k.k. ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych.**

30) **Na podstawie art.85§1 k.k. oraz art.86§1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności wymierzone E. G. wymierzając jej karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.**

31) **Na podstawie art.69§1, §2 i §3 k.k. oraz art.70§2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania przestępstw w zw. z art.4§1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie wymierzonej oskarżonej E. G. kary łącznej pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby.**

32) **Na podstawie art.73§2 kk. oddaje oskarżoną E. G. w okresie próby pod dozór kuratora.**

33) **Na podstawie art.70 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonych A. S., Z. K. (1), E. G. i J. B. (1) przepadek na rzecz Skarbu**

Państwa zabezpieczonych w sprawie środków odurzających przechowywanych w magazynie narkotykowym KWP w P. (nr DRZ 442/18).

34) Na podstawie §17 ust.2 pkt.5 oraz §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz:

a) adw. L. K. (1) kwotę 3.240 zł + VAT tytułem wynagrodzenia za obronę Z. K. (1) z urzędu

b) adw. T. K. (2) kwotę 3.240 zł + VAT tytułem wynagrodzenia za obronę J. B. (1) z urzędu.

35) Na podstawie art.627 k.p.k., art.630 k.p.k., art.632 pkt.2 k.p.k., art.633 k.p.k. oraz art.2 ust.1 pkt.4, 5 i 6, art.3 ust.1 oraz art.6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych:

a) w części dotyczącej uniewinnienia oskarżonych kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa,

b) zwalnia oskarżonych od obowiązku zwrotu na rzecz Skarbu Państwa wydatków postępowania,

c) zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa opłaty i tak:

- od oskarżonego A. S. w kwocie 7.400 zł,

- od oskarżonego W. W. (1) w kwocie 10.600 zł,

- od oskarżonego Z. K. (1) w kwocie 5.100 zł,

- od oskarżonej J. B. (1) w kwocie 3.300 zł,

- od oskarżonej E. G. w kwocie 3.300 zł.

Tomasz Borowczak

Halina Awtuszevska Anna Bem

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 3 czerwca 2022r.	Sygnatura akt	III K 49/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie			

<p>art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
<p>1.1.1</p>	<p>A. S., Z. K. (1), J. B. (1), E. G.</p>	<p>Przestępstwo z art.258§1 k.k. przypisane:</p> <ul style="list-style-type: none"> • A. S. w pkt.1 części rozstrzygającej, • Z. K. (1) w pkt.16. części rozstrzygającej • J. B. (1) w pkt.23 części rozstrzygającej • E. G. w pkt.28 części rozstrzygającej 	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

<p>W lutym 2012r. W. I. podjął decyzję o zorganizowaniu wylotu na karaibską wyspę Aruba w celu przywozu stamtąd, przez terytorium Królestwa Niderlandów, do Polski kokainy. W tym celu skontaktował się ze swoim znajomym ze S. - oskarżonym A. S., który z uwagi na swe znajomości posiadał możliwość dotarcia do dostawcy kokainy na wyspie Aruba.</p> <p>Wymienieni ustalili, że wyjazd na Arubę odbędzie się pod pozorem wyjazdu turystycznego. W. I. podjął się sfinansowania całego przedsięwzięcia - wyłożył środki finansowe na zakup biletów lotniczych, pobyt „kurierów” przemycających narkotyki w hotelu oraz na zakup kokainy, a A. S. uzgodnił kwestię dostawy kokainy kurierom na samej już wyspie. Następnie W. I. rozpoczął poszukiwania osób, które jako tzw. kurierzy podjęliby się przemycenia kokainy metodą określaną jako „na połyk”, „na indyka” tj. poprzez połknięcie prezerwatyw zawierających płynną kokainą, by w ten sposób (w swoim ciele) przewieźć ją do Polski.</p> <p>W wyniku poszukiwań kurierów do przemytu kokainy, W. I. i A. S. w lutym 2021r. spotkali</p>	<p>częściowo wyjaśnienia W. I.</p>	<p>k.938-950, 1063-1079, 1114-1123 w zw. z k.63-66, 154-155, 893-894, 1073-1074 teczki osobowej nr 1 oraz k.560-562 i 574 tom III załącznika do teczki osobowej nr 1); (...)</p>	
--	------------------------------------	--	--

się z oskarżonym Z. K. (1), który był już wówczas znany W. I.. Wymienieni przedstawili Z. K. (1) możliwość wzięcia udziału w przedsięwzięciu polegającym na wylocie na wyspę Aruba w celu przemytu stamtąd do Polski płynnej kokainy, przewożonej w połykanych przez kurierów prezerwatywach. Oskarżony Z. K. (1) wyraził zainteresowanie udziałem w takim przedsięwzięciu. Dodatkowo W. I. zwerbował drugiego kuriera - Z. Ł.. Dla uwiarygodnienia turystycznego celu wyjazdu, a także w celu zwiększenia ilości przemycanej kokainy, Z. K. (1) - za wiedzą i aprobatą W. I. jako kierującego całym przedsięwzięciem - nakłonił do wyjazdu swoją ówczesną konkubinę - oskarżoną J. B. (1). J. B. (1) z kolei zaproponowała udział w wyprawie ich wspólnej znajomej - oskarżonej E. G.. Przed wylotem Z. K. (1), J. B. (1) i E. G. nie znali jeszcze osobiście Z. Ł., poznali go dopiero w trakcie podróży. Pozorując turystyczny wyjazd dwóch par, oskarżona E. G. i Z. Ł. udawali jedną z nich, zajmując na miejscu tj. w hotelu na Arubie jeden pokój.

częściowo wyjaśnienia J. B. (1)	k.1135 w zw. z k.40-42, 60-64, 68-69 teczki osobowej nr 3	
częściowo wyjaśnienia E. G.	k.1153-1155 w zw. z k.55-59, 60-61, 107-108 teczki osobowej nr 9	
częściowo wyjaśnienia Z. K. (1)	k.1267-1278 w zw. z k.16-19, 50-55, 56-60 teczki osobowej nr 24; k.1100-1106, 1092-1099 akt głównych; k.61-67, 68-75, 76-82, 83-85 teczki osobowej nr 24; 994-1000 akt głównych; k.111-116, 117-121; k.1284-1292 w zw. z k.140-143 teczki osobowej nr 24, 1228-1229, 1230-1231, 1232-1233, 1234-1235 akt głównych oraz k.146-150, 152-156, 162-165, 167-172, 173-178, 179-182, 183-189, 190-195, 196-199, 212-214, 217-218 teczki osobowej nr 24; (...) - (...); (...) w zw. z protokołami z k.2166-2168, 2190-2200 odczytanymi w zakresie wskazanym na rozprawie 26 maja 2022r.	
częściowo zeznania M. C.	k.1579-1584 w zw. z k.163-164, 273-280	
wyjaśnienia R. G.	k.2268 w zw. z k.158-162, 284-289	
protokoły eksperymentów procesowych z udziałem Z. K. (1) z dnia 11 kwietnia 2016r., 7 czerwca 2016r. oraz 28 czerwca 2016r.	k. 86-92, k. 93-100, k. 93-100	

opinia B. J. z dziedziny badań poligraficznych dot. Z. K. (1)	k.2130-2135 akt głównych oraz k. 221-235 teczki osobowej nr 24 dot. Z. K. (1)		
1.1.2	A. S., Z. K. (1), J. B. (1), E. G.	<p>przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. przypisane:</p> <ul style="list-style-type: none"> • A. S. w pkt.2 części rozstrzygającej wyroku, • Z. K. (1) w pkt.17. części rozstrzygającej wyroku, • J. B. (1) w pkt.24 części rozstrzygającej wyroku • E. G. w pkt.29 części rozstrzygającej wyroku 	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Zgodnie z uzgodnionym podziałem ról W. I. zakupił dla całej czwórki kurierów udających dwie pary (tj. J. B. (1) i Z. K. (1) oraz E. G. i Z. Ł.) bilety na przelot na wyspę Aruba – bilety te zostały zakupione w P., w agencji turystycznej prowadzonej przez K. D.. A. S. z kolei skontaktował się z dostawcą kokainy na	częściowo wyjaśnienia W. I.	k.938-950, 1063-1079, 1114-1123 w zw. z k.63-66, 154-155, 893-894, 1073-1074 teczki osobowej nr 1 oraz k.560-562 i 574 tom III załącznika do teczki osobowej nr 1); (...)	

Arubie, by ten dostarczył zamówiony narkotyk w określonym czasie do miejsca zakwaterowania kurierów.

W lutym 2012r. doszło do wylotu oskarżonych J. B. (1), E. G., Z. K. (1) oraz Z. Ł. z A. na wyspę Aruba w celu przemytu kokainy do Polski. Wymienieni do A. udali się samochodem. Na samej wyspie wymienieni wyżej oskarżeni oraz Z. Ł. przebywali około tygodnia, zajmując w hotelu dwa pokoje i pozorując w ten sposób wyjazd wypoczynkowy dwóch par (pozostających wówczas rzeczywiście w konkubinacie J. B. (1) i Z. K. (1) oraz udających takowy związek (...)).

W czasie pobytu na Arubie Z. K. (1) spotkał się z rosyjskojęzycznymi mężczyznami, którzy przekazali mu opakowania po sokach owocowych, w których znajdowały prezerwatywy z zawartością płynnej kokainy. Tuż przed wylotem powrotnym, który nastąpił w dniu 18 lutego 2012r., dostarczona kokaina została rozdzielona pomiędzy wszystkich kurierów. Co najmniej 12 prezerwatyw z zawartością płynnej kokainy zasadowej w ilości łącznej 664,1 g otrzymał Z. Ł., który celem przemycenia połąkł otrzymany narkotyk. Partię 19

prezerwatyw o wadze około 50 g każda zabrał ze sobą w drogę powrotną Z. K. (1) (nie połknął ich, lecz przemycił w bagażu), oskarżone J. B. (1) i E. G. otrzymały zaś od Z. K. (1) po około 10 prezerwatyw o wadze około 50 g każda z kokainą zasadową (materiał dowodowy nie pozwalał na ustalenie, w jaki sposób przekazane im partie kokainy zostały przez te oskarżone przewiezione do A., a stamtąd do Polski). W drodze powrotnej z Holandii do Polski, którą oskarżeni wraz ze Z. Ł. odbywali busem, po wyjściu z toalety E. G. przekazała Z. K. (1) kilka prezerwatyw z zawartością kokainą. Już po powrocie do Polski E. G. resztę, zaś J. B. (1) całość przekazanego im do przemytu kokainy przekazały Z. K. (1). Z. Ł. z kolei został odebrany przez W. I. i zawieszony do Hotelu (...) w miejscowości M. u tam zakwaterowany. Z. Ł. zamieszkał w pokoju wynajętym przez W. I. w związku z faktem, iż Z. Ł. miał problemy z wydalaniem połkniętych prezerwatyw zawierających kokainę i w konsekwencji źle się czuł.

W ten sposób, oskarżeni Z. K. (1), J. B. (1) i E. G. wraz ze Z. Ł. (działając jako kurierzy), A. S. (jako współorganizator całego wyjazdu - w szczególności kontaktujący się z

dostawcą narkotyku na Arubie) oraz W. I. (jako pomysłodawca i główny organizator całego przestępczego przedsięwzięcia) – wzięli udział w przywozie z wyspy Aruba do Holandii, a stamtąd w wewnątrzwspólnotowym nabytcu do Polski, środków odurzających w postaci kokainy zasadowej w ilości łącznej około 2.500 g.

Z. Ł. nie zdołał wydalić połkniętej kokainy i zmarł. W dniu 19 lutego 2012r. ciało Z. Ł. zostało znalezione w łazience pokoju hotelowego w M. przez pracownice hotelu, które wcześniej zostały zaalarmowane przez W. I., iż Z. Ł. nie otwiera drzwi pokoju. Po ujawnieniu ciała zmarłego Z. Ł. W. I. pośpiesznie oddalił się.

Mimo takich okoliczności towarzyszących śmierci Z. Ł. nie zostało bezpośrednio po ujawnieniu jego zwłok przeprowadzone postępowanie przygotowawcze - Z. Ł. został pochowany (jego ciało zostało wydane jego małżonce E. Ł.).

Po ujawnieniu faktu przemytu kokainy z Aruby przez Z. K. (1) w jego wyjaśnieniach, w dniu 15 kwietnia 2016r. doszło do ekshumacji zwłok Z. Ł., a następnie sekcji jego zwłok. W jej wyniku

<p>ujawniono w ciele Z. Ł. łącznie 12 prezerwatyw z zawartością łącznie 664,1 g kokainy zasadowej (4 prezerwatywy w żołądku, 8 prezerwatyw w jelicie cienkim oraz grubym). Taka ilość kokainy zasadowej pozwalała na otrzymanie z niej 744 gramów chlorowodoru kokainy.</p>			
<p>częściowo wyjaśnienia J. B. (1)</p>	<p>k.1135 w zw. z k.40-42, 60-64, 68-69 teczki osobowej nr 3</p>		
<p>częściowo wyjaśnienia E. G.</p>	<p>k.1153-1155 w zw. z k.55-59, 60-61, 107-108 teczki osobowej nr 9</p>		
<p>częściowo wyjaśnienia Z. K. (1)</p>	<p>k.1267-1278 w zw. z k.16-19, 50-55, 56-60 teczki osobowej nr 24; k.1100-1106, 1092-1099 akt głównych; k.61-67, 68-75, 76-82, 83-85 teczki osobowej nr 24; 994-1000 akt głównych; k.111-116, 117-121; k.1284-1292 w zw. z k.140-143 teczki osobowej nr 24, 1228-1229, 1230-1231, 1232-1233, 1234-1235 akt głównych oraz k.146-150, 152-156, 162-165, 167-172, 173-178, 179-182, 183-189, 190-195, 196-199, 212-214, 217-218 teczki osobowej nr 24; (...) - (...); (...) w zw. z protokołami z k.2166-2168, 2190-2200 odczytanymi w zakresie wskazanym na rozprawie 26 maja 2022r.</p>		

zeznania E. Ł.	k.1325-1327 w zw. z k.10-11,	
zeznania J. F.	k.1382-1384 w zw. z 450-455	
zeznania M. B. (2)	k.1384-k. 458-461	
zeznania E. B.	k.1385 w zw. z 464-467	
zeznania K. D.	k.1408-1409 w zw. z k. 395-399	
częściowo zeznania M. C.	k.1579-1584 w zw. z k.163-164, 273-280	
zeznania I. L.	k.1750 w zw. z k.389-391	
opinia biegłego R. J.	k.2029-2031 w zw. z k.140-144	
opinia biegłej B. J.	k.2130-2135 w zw. k. 221-235 teczki osobowej nr 24	
wyjaśnienia R. G.	k.2268 w zw. z k.158-162, 284-289	
protokół ekshumacji zwłok Z. Ł.	k. 16-18	
protokół oględzin zewnętrznych i sekcji zwłok Z. Ł.	k. 22-25	
opinia biegłego z zakresu badań chemicznych dot. kokainy znalezionej w zwłokach Z. Ł.	k. 43-45	
protokół zatrzymania dokumentów z Hotelu (...)	k.359-388	

w M. wraz z kopią książki meldunkowej za luty 2012 roku			
opinia biegłego z dziedziny badań odsłuchowych audiodokumentów – stenogram rozmów utrwalonych na dyktafonie zabezpieczonym podczas przeszukania miejsca zamieszkania R. G.	k. 475-517		
protokoły eksperymentów procesowych z udziałem Z. K. (1) z dnia 11 kwietnia 2016r., 7 czerwca 2016r. oraz 28 czerwca 2016r.	k. 86-92, k. 93-100, k. 93-100 teczki osobowej nr 24		
1.1.3	A. S., Z. K. (1)	<p>przestępstwo z art.53 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. przypisane:</p> <ul style="list-style-type: none"> • A. S. w pkt.3 części rozstrzygającej wyroku, • Z. K. (1) w pkt.18. części rozstrzygającej wyroku 	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Po dokonaniu przemytu oskarżony Z. K. (1) był w posiadaniu kokainy zasadowej przemyconej przez samego siebie, a także przekazanej mu i przemyconej przez oskarżone J. B. (1) i	wyjaśnienia Z. K. (1)	k.1267-1278 w zw. z k.16-19, 50-55, 56-60 teczki osobowej nr 24; k.1100-1106, 1092-1099 akt głównych; k.61-67, 68-75, 76-82, 83-85 teczki osobowej nr 24; 994-1000 akt głównych; k.111-116,	

<p>E. G. – w łącznej ilości około 1.600 g. Z uwagi na fakt, iż kokaina zasadowa nie nadaje się do spożycia należało wówczas podjąć czynności celem jej przetworzenia w chlorowoderek kokainy o konsystencji stałej.</p> <p>W tym celu do miejsca zamieszkania Z. K. (1) w miejscowości R. przybył wówczas oskarżony A. S.. Na czas jego pobytu oraz czynności polegających na przetwarzaniu kokainy zasadowej w chlorowoderek kokainy Z. K. (1) nakazał swej ówczesnej konkubinie - oskarżonej J. B. (1) opuszczenie mieszkania.</p> <p>Następnie oskarżeni A. S. i Z. K. (1) przetworzyli posiadaną, a pochodzącą z przemytu z Aruby kokainę zasadową w chlorowoderek kokainy o konsystencji stałej.</p>		<p>117-121; k.1284-1292 w zw. z k.140-143 teczki osobowej nr 24, 1228-1229, 1230-1231, 1232-1233, 1234-1235 akt głównych oraz k.146-150, 152-156, 162-165, 167-172, 173-178, 179-182, 183-189, 190-195, 196-199, 212-214, 217-218 teczki osobowej nr 24; (...) - (...); (...) w zw. z protokołami z k.2166-2168, 2190-2200 odczytanymi w zakresie wskazanym na rozprawie 26 maja 2022r.</p>	
<p>opinia biegłego R. J.</p>	<p>k.2029-2031 w zw. z k.140-144</p>		
<p>opinia biegłej B. J. z dziedziny badań poligraficznych</p>	<p>k.2130-2135 oraz k. 221-235 teczki osobowej nr 24</p>		
<p>wyjaśnienia R. G.</p>	<p>k.2268 w zw. z k.158-162, 284-289</p>		
<p>protokoły eksperymentów procesowych z udziałem Z. K. (1) z dnia 11 kwietnia 2016r., 7 czerwca 2016r. oraz 28 czerwca 2016r.</p>	<p>k. 86-92, k. 93-100, k. 93-100</p>		

1.1.4	A. S.	przestępstwo z art. 263§2 k.k. przypisane A. S. w pkt.4 części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Podczas przeprowadzonego w dniu 13 grudnia 2016r. przeszukania miejsca zamieszkania oskarżonego A. S. w S., ul. (...) zabezpieczono kaburę od pistoletu oraz 20 sprawnych technicznie (próba ich strzelenia przez biegłego z broni właściwego kalibru zakończyła się pozytywnie – odpaliły prawidłowo) nabojów pistoletowych kaliber 9 mm M. produkcji polskiej, w tym 14 naboj z 1987r. oraz 6 naboj z 1988r., na posiadanie której to amunicji do broni palnej oskarżony A. S. nie posiadał wymaganego zezwolenia	wyjaśnienia A. S.	k.1150 w zw. k.141-143, 188-189, 771-772, 930-931 tom V teczki osobowej nr 2	
opinia P. M. - biegłego z dziedziny badań broni i balistyki	k.1497 w zw. z k.592-594 teczki osobowej nr 2 oraz opinia pisemna k.245-248 teczki osobowej nr 2		
protokół zatrzymania A. S. o godz. 07.30 dnia 13 grudnia 2016r.	k.28 teczki osobowej nr 2		
protokół przeszukania miejsca zamieszkania A. S. w dniu 13 grudnia 2016r.	k.44-50 wraz z materiałem poglądowym k.59-126 teczki osobowej nr 2		

1.1.5	W. W. (1)	przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. przypisane W. W. (1) w pkt.7 części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 16 kwietnia 2008r. oskarżony Z. K. (1) został zatrzymany na terytorium Wielkiej Brytanii na gorącym uczynku przemytu papierosów (ukrytych w kierowanym przez niego zestawie ciężarowym). Z. K. (1) został wówczas aresztowany, a następnie skazany na karę 18 miesięcy pozbawienia wolności (za świadome nieuiszczenie cła z tytułu wwozu do Wielkiej Brytanii ładunku papierosów). Z. K. (1) przebywał w brytyjskim areszcie do dnia 29 grudnia 2008r., następnie zaś powrócił do Polski.</p> <p>W czasie pobytu w areszcie w Wielkiej Brytanii oskarżony Z. K. (1) poznał przebywającego tam oskarżonego W. W. (1). Po powrocie do Polski Z. K. (1) nawiązał kontakt z W. W. (1), za pośrednictwem którego wynajął od D. K. stodołę w miejscowości W..</p>	częściowo wyjaśnienia W. W. (1)	k.1123-1135 w zw. z k.41-45, 172-173, 729-731, 934-935 tom V teczki osobowej nr 3	

W 2009r. W. W. (1) zajmował się m.in. przemytem hurtowych ilości haszyszu tj. żywicy konopii innych niż włókniste. Przebywając generalnie na terytorium Polski, sąd W. W. (1) nadzorował przestępczy proceder polegający na przewozach z Hiszpanii do Danii, w okresie od marca 2009r. do września 2009r. hurtowych ilości haszyszu przez osoby pełniące rolę kurierów narkotykowych. Za udział w tej działalności W. W. (1) został skazany przez Sąd w Hamburgu na karę 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (kara ta została przez oskarżonego odbyta w okresie od 7 stycznia 2010r. do 3 czerwca 2013r.).

Część przemyconego z Hiszpanii haszyszu w ilości nie mniejszej niż 130.000 g, została w tym okresie - nie później jednak niż do dnia 28 września 2009r. przemycona przez W. W. (3) (jako organizatora) z Hiszpanii aż do Polski. Nie ustalono kto brał z W. W. (1) udział w tym przemyśle, ani też nie ustalono przejścia granicznego, przez które sprawcy przemycili haszysz. Haszysz ten został następnie ukryty na terenie Polski przez W. W. (3).

<p>wyjaśnienia Z. K. (1)</p>	<p>k.1267-1278 w zw. z k.16-19, 50-55, 56-60 teczki osobowej nr 24; k.1100-1106, 1092-1099 akt głównych; k.61-67, 68-75, 76-82, 83-85 teczki osobowej nr 24; 994-1000 akt głównych; k.111-116, 117-121; k.1284-1292 w zw. z k.140-143 teczki osobowej nr 24, 1228-1229, 1230-1231, 1232-1233, 1234-1235 akt głównych oraz k.146-150, 152-156, 162-165, 167-172, 173-178, 179-182, 183-189, 190-195, 196-199, 212-214, 217-218 teczki osobowej nr 24; (...) - (...); (...) w zw. z protokołami z k.2166-2168, 2190-2200 odczytanymi w zakresie wskazanym na rozprawie 26 maja 2022r.</p>	
<p>opinia B. J. - biegłej z dziedziny badań poligraficznych</p>	<p>k.2130-2135 w zw. z opiniami pisemnymi: dot. W. W. (1) k. 920-930 teczki osobowej nr 3 oraz dot. Z. K. (1) k. 221-235 teczki osobowej nr 24</p>	
<p>wyjaśnienia R. G.</p>	<p>k.2268 w zw. z k.158-162, 284-289</p>	
<p>protokół odtworzenia zapisów utrwalonych na dyktafonie zabezpieczonym podczas przeszukania miejsca zamieszkania R. G.</p>	<p>k. 339-344</p>	
<p>opinia biegłego z dziedziny badań odsłuchowych audiodokumentów – stenogram rozmów</p>	<p>k. 475-517</p>	

utrwalonych na dyktafonie zabezpieczonym podczas przeszukania miejsca zamieszkania R. G.		
informacja o okresach pobytu W. W. (1) w jednostkach penitencjarnych	k.6-7 teczki osobowej nr 3 dot. W. W. (1):	
protokół oględzin dokumentów zabezpieczonych podczas przeszukania miejsca zamieszkania W. W. (1)	k. 276-360 teczki osobowej nr 3 dot. W. W. (1):	
kserokopia zabezpieczonego aktu oskarżenia Prokuratury w H. przeciwko W. W. (1)	k. 361-432 teczki osobowej nr 3 dot. W. W. (1):	
odpis wyroku Sądu Krajowego w H. z dnia 23 lipca 2010r. skazującego mm.in. W. W. (1) za przewozy haszyszu z Hiszpanii do Danii	k.949-980, 988-1021 teczki osobowej nr 3 dot. W. W. (1):	
protokoły eksperymentów procesowych z udziałem Z. K. (1) z dnia 11 kwietnia 2016r., 7 czerwca 2016r. oraz 28 czerwca 2016r.	k. 86-92, k. 93-100, k. 93-100 teczki osobowej nr 24 dot. Z. K. (1):	
dokumentacja dot. sprawy, w której skazano Z. K. (1) w Wielkiej Brytanii	k.200-211 teczki osobowej nr 24 dot. Z. K. (1):	
karty karne oskarżonych	(...)- (...)	
1.1.6	W. W. (1), M. B. (1)	<ul style="list-style-type: none"> przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu

		<p>narkomanii w zw. z art.12 k.k. przypisane W. W. (1) w pkt.8 części rozstrzygającej wyroku oraz</p> <ul style="list-style-type: none"> • przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. przypisane M. B. (1) w pkt.22 części rozstrzygającej wyroku 	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Po dokonanych do Polski przemyśle haszyszu W. W. (1) poinformował Z. K. (1), że posiada w swej „ofercie” haszysz pochodzący z Hiszpanii.</p> <p>Informację taką oskarżony Z. K. (1) przekazał W. I., a ten wyraził gotowość zbycia haszyszu dalszemu odbiorcy, którym okazał się jego znajomy – oskarżony M. B. (1) ps. (...). Do zbycia haszyszu M. B. (1) doszło dwukrotnie, a każda transakcja dotyczyła 50.000 g narkotyku. Przy okazji każdej z nich, po zgłoszeniu przez W. I. zapotrzebowania, oskarżony Z. K. (1) udawał się do W. W. (3), który w miejscowości W. we wnętrzu domu pozostającego w jego</p>	wyjaśnienia Z. K. (1)	<p>k.1267-1278 w zw. z k.16-19, 50-55, 56-60 teczki osobowej nr 24; k.1100-1106, 1092-1099 akt głównych; k.61-67, 68-75, 76-82, 83-85 teczki osobowej nr 24; 994-1000 akt głównych; k.111-116, 117-121; k.1284-1292 w zw. z k.140-143 teczki osobowej nr 24, 1228-1229, 1230-1231, 1232-1233, 1234-1235 akt głównych oraz k.146-150, 152-156, 162-165, 167-172, 173-178, 179-182, 183-189, 190-195, 196-199, 212-214, 217-218 teczki osobowej nr 24; (...)- (...); (...) w zw. z protokołami z k.2166-2168, 2190-2200 odczytanymi w zakresie wskazanym na rozprawie 26 maja 2022r.</p>	

dyspozycji posiadał ukryte walizki z haszyszem. Z. K. (1) odbierał narkotyki, a następnie pozostawiał go we wskazanym mu przez W. I. miejscu w okolicach D.. W późniejszym okresie W. I. rozliczał się finansowo za haszysz ze Z. K. (1), a ten z kolei przekazywał należność oskarżonemu W. W. (1), przy czym cena uzyskiwana przez tego ostatniego była nie mniejsza niż 2 złote za 1 gram haszyszu. W tamtym czasie oskarżony Z. K. (1) nie wiedział jeszcze, kto jest odbiorcą haszyszu, jednakże niedługo potem dowiedział się od W. I., że haszysz ten trafił do osobiście mu znanego M. B. (1) ps. (...). Informacja ta została potwierdzona Z. K. (1) przez samego M. B. (1) w bezpośredniej rozmowie, podczas której M. B. (1) potwierdził dobrą jakość dostarczonego haszyszu.

W 2009r. kolejną osobą nabywającą od oskarżonego W. W. (3) haszysz był jego znajomy A. S. pochodzący ze S.. W tym czasie Z. K. (1) odebrał od W. W. (1) torbę sportową z zawartością 30 kilogramów haszyszu, który to pakunek ukrył na dostępnej mu wówczas posesji w miejscowości Ł.. Po pewnym czasie oskarżony W. W. (1) przekazał Z. K. (1) informację, że po haszyszu ten zgłosi się do Z. K.

(1) A. S., co rzeczywiście nastąpiło - Z. K. (1) przekazał A. S. odebrany wcześniej od W. W. (1) haszysz w ilości 30.000 g.		
opinia B. J. - biegłej z dziedziny badań poligraficznych	k.2130-2135 w zw. z opiniami pisemnymi: dot. W. W. (1) k. 920-930 teczki osobowej nr 3 oraz dot. Z. K. (1) k. 221-235 teczki osobowej nr 24	
wyjaśnienia R. G.	k.2268 w zw. z k.158-162, 284-289	
protokół odtworzenia zapisów utrwalonych na dyktafonie zabezpieczonym podczas przeszukania miejsca zamieszkania R. G.	k. 339-344	
opinia biegłego z dziedziny badań odsłuchowych audiodokumentów – stenogram rozmów utrwalonych na dyktafonie zabezpieczonym podczas przeszukania miejsca zamieszkania R. G.	k. 475-517	
kserokopia zabezpieczonego aktu oskarżenia Prokuratury w H. przeciwko W. W. (1)	k. 361-432 teczki osobowej nr 3 dot. W. W. (1):	
odpis wyroku Sądu Krajowego w H. z dnia 23 lipca 2010r. skazującego mm.in. W. W. (1) za przewozy haszyszu z Hiszpanii do Danii	k.949-980, 988-1021 teczki osobowej nr 3 dot. W. W. (1):	

<p>protokoły eksperymentów procesowych z udziałem Z. K. (1) z dnia 11 kwietnia 2016r., 7 czerwca 2016r. oraz 28 czerwca 2016r.</p>	<p>k. 86-92, k. 93-100, k. 93-100 teczki osobowej nr 24 dot. Z. K. (1):</p>		
<p>1.1.7</p>	<p>W. W. (1)</p>	<p>przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.64 §1 k.k. przypisane W. W. (1) w pkt.10 części rozstrzygającej wyroku</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Jak już była o tym mowa wyżej oskarżony W. W. (1) w okresie od 7 stycznia 2010r. do 3 czerwca 2013r odbywał część kary pozbawienia wymierzonej mu wyrokiem Sądu w Hamburgu za udział w przemyśle haszyszu z Hiszpanii do Danii.</p> <p>Po powrocie do Polski W. W. (1) brał udział nie tylko w obrocie haszyszem (vide: przestępstwo opisane w pkt.1.1.6 uzasadnienia). W bliżej nieustalonych dniach, w okresie od 1 stycznia 2014r. do 31 marca 2015r., a więc w ciągu 5 lat od zakończenia odbywania kary w Niemczech (wymierzonej za podobne przestępstwo umyślne) W. W. (1)</p>	<p>wyjaśnienia Z. K. (1)</p>	<p>k.1267-1278 w zw. z k.16-19, 50-55, 56-60 teczki osobowej nr 24; k.1100-1106, 1092-1099 akt głównych; k.61-67, 68-75, 76-82, 83-85 teczki osobowej nr 24; 994-1000 akt głównych; k.111-116, 117-121; k.1284-1292 w zw. z k.140-143 teczki osobowej nr 24, 1228-1229, 1230-1231, 1232-1233, 1234-1235 akt głównych oraz k.146-150, 152-156, 162-165, 167-172, 173-178, 179-182, 183-189, 190-195, 196-199, 212-214, 217-218 teczki osobowej nr 24; (...)- (...); (...) w zw. z protokołami z k.2166-2168, 2190-2200 odczytanymi w zakresie wskazanym na rozprawie 26 maja 2022r.</p>	

w pięciu transakcjach przekazał oskarżonemu Z. K. (1) łącznie 2.000g amfetaminy oraz 2.000 g marihuany - przeznaczonej do dalszej sprzedaży.			
opinia B. J. - biegłej z dziedziny badań poligraficznych	k.2130-2135 w zw. z opiniami pisemnymi: dot. W. W. (1) k. 920-930 teczki osobowej nr 3 oraz dot. Z. K. (1) k. 221-235 teczki osobowej nr 24		
wyjaśnienia R. G.	k.2268 w zw. z k.158-162, 284-289		
odpis wyroku Sądu Krajowego w H. z dnia 23 lipca 2010r. skazującego mm.in. W. W. (1) za przewozy haszyszu z Hiszpanii do Danii	k.949-980, 988-1021 teczki osobowej nr 3 dot. W. W. (1):		
1.1.8	W. W. (1)	przestępstwo z art.65 §1 k.k.s. przypisane W. W. (1) w pkt.11 części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W kwietniu 2015r. oskarżony Z. K. (1) na prośbę swojego znajomego z okolic Z. podjął się pozyskania 2.000 sztuk papierosów bez znaków akcyzy. W celu pozyskania ich zwrócił się do oskarżonego W. W. (3), który	wyjaśnienia W. W. (1)	k.1123-1135 w zw. z k.41-45, 172-173, 729-731, 934-935 tom V teczki osobowej nr 3	

<p>wyraził zgodę na złożoną propozycję.</p> <p>W bliżej nieustalonych dniach w okresie kwietnia - maja 2015r. W. W. (1) na prośbę Z. K. (1) skontaktował się z nieustaloną osobą, która zbyła mu partię 2.000 sztuk (czyli 20.000 sztuk paczek) papierosów nieustalanej marki, które nie miały znaków akcyzy. Papierosy te W. W. (1) przekazał nieustalonym osobom wskazanym mu przez Z. K. (1).</p> <p>Wobec faktu, że 20.000 paczek papierosów stanowiło 400.000 sztuk papierosów wysokość podatku akcyzowego obliczona od takiej ilości papierosów w 2015r. opiewała na kwotę 338.961 zł.</p>			
<p>wyjaśnienia Z. K. (1)</p>	<p>k.1267-1278 w zw. z k.16-19, 50-55, 56-60 teczki osobowej nr 24; k.1100-1106, 1092-1099 akt głównych; k.61-67, 68-75, 76-82, 83-85 teczki osobowej nr 24; 994-1000 akt głównych; k.111-116, 117-121; k.1284-1292 w zw. z k.140-143 teczki osobowej nr 24, 1228-1229, 1230-1231, 1232-1233, 1234-1235 akt głównych oraz k.146-150, 152-156, 162-165, 167-172, 173-178, 179-182, 183-189, 190-195, 196-199, 212-214, 217-218 teczki osobowej nr 24; (...)- (...); (...) w zw. z protokołami z k.2166-2168, 2190-2200</p>		

	odeczytanymi w zakresie wskazanym na rozprawie 26 maja 2022r.		
wyjaśnienia R. G.	k.2268 w zw. z k.158-162, 284-289		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1	T. K. (1), M. B. (1)	Czyn z art.258§1 k.k. zarzucony T. K. (1) w pkt.XIX. aktu oskarżenia i M. B. (1) w XXIV. aktu oskarżenia - od popełnienia których oskarżeni ci zostali uniewinnieni (odpowiednio pkt.14. oraz 21 części rozstrzygającej wyroku)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Sąd uznał, iż jedyny dowód, który miałby potwierdzać zarzut udziału oskarżonych T. K. (1) oraz M. B. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej tzn. wyjaśnienia oskarżonego Z. K. (1), z przyczyn o których mowa przy ocenie wiarygodności tychże wyjaśnień, jest niewystarczający dla uznania zasadności	wyjaśnienia M. B. (1)	k.1150-1153 w zw. z k.34-35, 58-59 teczki osobowej nr 29	

zarzutów stawianych oskarżonym i nie pozwala na kategorię ustalenie takiego udziału T. K. (1) i M. B. (1).			
wyjaśnienia T. K. (1)	k.1155-1165 w zw. z k.61-64, 104-107, 599-609, 955-957, 1095-1096, k. 1171-1173 tom VI teczki osobowej nr 5		
częściowo wyjaśnienia Z. K. (1)	k.1267-1278 w zw. z k.16-19, 50-55, 56-60 teczki osobowej nr 24; k.1100-1106, 1092-1099 akt głównych; k.61-67, 68-75, 76-82, 83-85 teczki osobowej nr 24; 994-1000 akt głównych; k.111-116, 117-121; k.1284-1292 w zw. z k.140-143 teczki osobowej nr 24, 1228-1229, 1230-1231, 1232-1233, 1234-1235 akt głównych oraz k.146-150, 152-156, 162-165, 167-172, 173-178, 179-182, 183-189, 190-195, 196-199, 212-214, 217-218 teczki osobowej nr 24; (...) - (...); (...) w zw. z protokołami z k.2166-2168, 2190-2200 odczytanymi w zakresie wskazanym na rozprawie 26 maja 2022r.		
1.2.2	T. K. (1)	Czyn z 56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.65 §1 k.k. z arzucony T. K. (1) w pkt.XX. aktu oskarżenia - od	

		popelnienia którego oskarżony został uniewinniony w pkt.15. części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Sąd uznał, iż jedyny dowód, który miałby potwierdzać udział T. K. (1) w obrocie narkotykami tj. wyjaśnienia oskarżonego Z. K. (1), z przyczyn o których mowa przy ocenie wiarygodności tychże wyjaśnień, jest niewystarczający dla uznania zasadności tego zarzutu stawianego oskarżonemu i nie pozwala na kategoriyczne ustalenie takiego udziału T. K. (1).	wyjaśnienia T. K. (1)	k.1155-1165 w zw. z k.61-64, 104-107, 599-609, 955-957, 1095-1096, k. 1171-1173 tom VI teczki osobowej nr 5	
częściowo wyjaśnienia Z. K. (1)	k.1267-1278 w zw. z k.16-19, 50-55, 56-60 teczki osobowej nr 24; k.1100-1106, 1092-1099 akt głównych; k.61-67, 68-75, 76-82, 83-85 teczki osobowej nr 24; 994-1000 akt głównych; k.111-116, 117-121; k.1284-1292 w zw. z k.140-143 teczki osobowej nr 24, 1228-1229, 1230-1231, 1232-1233, 1234-1235 akt głównych oraz k.146-150, 152-156, 162-165, 167-172, 173-178, 179-182, 183-189, 190-195, 196-199, 212-214, 217-218 teczki osobowej nr 24; (...) - (...); (...) w zw. z protokołami z k.2166-2168, 2190-2200		

	odeczytanymi w zakresie wskazanym na rozprawie 26 maja 2022r.		
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.-1.2.2	wyjaśnienia J. B. (1)	Wyjaśnienia J. B. (1) zasługiwały na wiarę jedynie w części. Na rozprawie oskarżona B. odmówiła złożenia wyjaśnień i odpowiedzi na pytania podtrzymując wyjaśnienia złożone na etapie śledztwa. Brak był podstaw do zakwestionowania wyjaśnień J. B. (1) w części w której potwierdziła, że wraz ze Z. K. (2) (jako swoim ówczesnym partnerem życiowym), E. G. i Z. Ł. w lutym 2012r. udała się na wyspę Aruba, zaś osobą organizującą „wycieczkę” był W. I.. Na wiarę zasługiwały również jej twierdzenia, że E. G. i Z. Ł. nie pozostawali wówczas w żadnym związku, a E. G. miała problemy finansowe. Na wiarę zasługiwały również twierdzenia, że na Arubie J. B. (1) widziała kokainę w płynie zapakowaną w prezerwatywy, którą w jej obecności połykali Z. K. (1) i Z. Ł.. Podobnie za wiarygodne Sąd uznał twierdzenia	

		<p>J. B. (1) wskazujące na umieszczenie Z. Ł. przez W. I. po powrocie do Polski w hotelu, a następnie relacjonującej zdenerwowanie W. I. faktem, iż Z. Ł. ma problemy z wydalaniem połączanego narkotyku, na skutek czego zmarł, a co wiązało się ze znaczną stratą finansową dla W. I.. Na wiarę zasługiwały też wyjaśnienia J. B. (1) wskazujące, iż po powrocie z Aruby do miejsca zamieszkania w R. Z. K. (1) nakazał jej wyjechanie na jakiś czas z domu mówiąc, że „muszą coś zrobić z tym płynem, który przywieźli”. Te wszystkie fragmenty wyjaśnień J. B. (1) zostały przez Sąd ocenione jako wiarygodne, albowiem pozostawały one w korelacji z wyjaśnieniami Z. K. (1), częścią wyjaśnień W. I. i E. G., zeznaniami pracowników Hotelu (...) oraz wynikami sekcji zwłok Z. Ł., a także były zgodne z zasadami logicznego rozumowania.</p>	
<p>wyjaśnienia E. G.</p>	<p>Wyjaśnienia E. G. zasługiwały na wiarę jedynie w części. Na rozprawie oskarżona G. odmówiła złożenia wyjaśnień i odpowiedzi na pytania podtrzymując wyjaśnienia złożone na etapie śledztwa. Brak był podstaw do zakwestionowania tych wyjaśnień E. G., w których potwierdziła ona, że wraz</p>		

	<p>ze Z. K. (2), J. B. (1) i Z. Ł. w lutym 2012r. udała się na wyspę Aruba. Na wiarę zasługiwały również jej twierdzenia, że nie pozostawała z żadnym z uczestników owego wyjazdu w związku oraz że w hotelu na Arubie zamieszkiwała w jednym pokoju ze Z. Ł., a także, że nie ponosiła jakichkolwiek finansowych kosztów tego wyjazdu. Wszystkie te twierdzenia E. G. w pełni korelowały z relacją procesową oskarżonych Z. K. (1) oraz J. B. (1).</p>	
wyjaśnienia A. S.	<p>Wyjaśnienia A. S. zasługiwały na wiarę jedynie w części. Na rozprawie oskarżony odmówił złożenia wyjaśnień i odpowiedzi na pytania podtrzymując wyjaśnienia złożone na etapie śledztwa.</p> <p>Na wiarę zasługiwały te jedynie wyjaśnienia A. S., w których przyznał się do popełnienia przestępstwa z art.263§2 k.k., gdyż wyjaśnienia te w pełni korelowały z wynikami przeszukania miejsca zamieszkania oskarżonego oraz opinią biegłego P. M. dot. zabezpieczonej amunicji.</p>	
wyjaśnienia Z. K. (1)	<p>Za częściowo wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego Z. K. (1). Oskarżony ten etapie śledztwa złożył niezmiernie obszerne wyjaśnienia, które stały się</p>	

dla Prokuratury podstawą do przedstawienia bardzo wielu osobom zarzutów dokonania przestępstw, przy czym po dokonanej weryfikacji twierdzeń formułowanych przez Z. K. (1) Prokuratura zdecydowała o skierowaniu do Sądu dwóch aktów oskarżenia (w sprawie niniejszej oraz w sprawie (...) - 110. Ds.33.2021 - obecnie III K 572/21 Sądu Okręgowego w Poznaniu – vide: k.2214-2229) oraz o umorzeniu śledztwa w stosunku do bardzo wielu osób, przy czym co do oskarżonych w niniejszym postępowaniu pierwotnie przedstawiane, bardzo liczne i obszernie zarzuty były następnie zmieniane i ograniczone do tych, które znalazły się ostatecznie w akcie oskarżenia.

Na wstępie wskazać należy, że do oceny wyjaśnień Z. K. (1) przystąpiono w tożsamy sposób, co do oceny pozostałych dowodów, albowiem dowód z relacji tzw. małego świadka koronnego nie jest ani „super dowodem”, ani nie jest także dowodem drugiej, podrzędnej kategorii (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 8 kwietnia 2022 r., II AKa 97/20, Lex nr 3351427). Tego typu wyjaśnienia, które w praktyce zwykło określać się mianem

pomówień (tak też będą określane w dalszej części uzasadnienia, pomimo zastrzeżeń terminologicznych zgłaszanych w orzecznictwie z uwagi na nietrafność tego terminu ze względu na analogię z jedną z form przestępczego zniesławienia (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1988r., sygn. IV KR 175/87, OSNKW 1988/7-8/57, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7 października 1998r., sygn. II AKa 187/98, KZS 1998/11/37) mogą oczywiście być samodzielnym dowodem winy innej osoby, niemniej judykatura konsekwentnie wskazuje na bardzo szczególny charakter tego rodzaju dowodu, wymagającego wyjątkowo skrupulatnej, wnikliwej i ostrożnej oceny (tak m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 lutego 1970r., sygn. IV KR 249/69, OSNKW 1970/4-5/46, w wyroku z dnia 15 lutego 1985r., sygn. IV KR 25/85, OSNKW 1985/11-12/103, w wyroku z dnia 24 stycznia 1986r., sygn. IV KR 355/85, OSNPG 1987/3/37 oraz w postanowieniu z dnia 8 stycznia 2003r., sygn. III KK 261/2002, Lex Polonica nr 368249), formułując zarazem cały szereg warunków, które winny zostać spełnione dla uznania pomówienia współdziałającego za

pełnowartościowy i
wiarygodny dowód.

Wymogi te wskazują, że:

- konieczna jest niesprzeczność wyjaśnień pomawiającego z innymi dowodami, a przede wszystkim nie może on relacjonować w różnych wersjach tego samego zdarzenia (tak m. in. w postanowieniu 7 Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 1994r., sygn. II KRN 8/94, Wokanda 1994/8/17),
- kontrolując taki dowód Sąd winien sprawdzić, czy wyjaśnienia pochodzą od osoby zainteresowanej obciążaniem pomówionego, czy składający je sam siebie również obciąża, czy tylko przerzuca odpowiedzialność na inną osobę,
- należy stwierdzić, czy wyjaśnienia są spontaniczne, złożone wkrótce po przeżyciu objętych nimi zaszłości, czy też po upływie czasu umożliwiającego uknuć intrygi,
- zbadać należy, czy są one konsekwentne i zgodne co do zasady oraz szczegółów w

kolejnych relacjach składanych w różnych fazach postępowania, czy też zawierają informacje sprzeczne, wzajemnie się wykluczające bądź inne niekonsekwencje (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7 października 1998 r., sygn. II AKa 187/98, KZS 1998/11/37),

- czy pomówienie nie wykazuje chwiejności i jest zgodne z doświadczeniem życiowym oraz logiką wypadków (vide: wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 1978 r., sygn. VI KRN 246/78, OSNPG 1979/4/64, z dnia 11 września 1984 r., sygn. IV KR 141/84, OSNPG 1985/6/85 i z dnia 15 lutego 1985 r., sygn. IV KR 25/85, OSNKW 1985/11-12/103)
- czy pochodzą od osoby nieposzlakowanej czy też przestępcy, zwłaszcza obeznanego z mechanizmami procesu karnego,
- i wreszcie sprawdzić należy, czy brak jest wiarygodnych dowodów, iż wyjaśnienia pomawiające zostały złożone w warunkach wyłączających

swobodę wypowiedzi (wskazał na to Sąd Najwyższy m. in. w wyrokach: z dnia 4 maja 1984r., sygn. IV KR 106/84, OSNPG 1985 z. 2 poz. 24 i z dnia 22 maja 1984r., sygn. IV KR 122/84, OSNPG 1984 z. 11 poz. 101).

Odnosząc te uwagi do realiów niniejszej sprawy wskazać należy na wstępie, że oczywiście nie sposób uznać, iż wyjaśnienia Z. K. (1) pochodzą od osoby o nieposzlakowanej opinii. Bynajmniej nie chodzi tu jednak tylko o to, że Z. K. (1) jest sprawcą czynów zarzuconych mu w niniejszym postępowaniu, lecz o to, że jest on osobą prawomocnie skazaną kilkoma wyrokami za różnego rodzaju przestępstwa, a jak wynika z jego wyjaśnień jest on również sprawcą szeregu poważnych przecież przestępstw objętym aktem oskarżenia w sprawie III K 571/21 Sądu Okręgowego w Poznaniu. Wyjaśnienia Z. K. (1) pochodziły od osoby ewidentnie zainteresowanej wynikiem postępowania, albowiem chcąc skorzystać z instytucji tzw. małego świadka koronnego (art.60§3 k.k.). Zauważyć również należało, iż co do części swych wyjaśnień Z. K. (1) pozostawał niekonsekwentny, a jego wypowiedzi pozbawione

były logiki – na rozprawie oskarżony ten nie podtrzymał części odczytanych mu jego wyjaśnień sugerując nawet, że ich nie złożył (choć nie kwestionował podpisów na protokołach). Jedynie części z wypowiedzi Z. K. (1) można było nadać przymiot spontaniczności wypowiedzi, przy czym – jak się wydaje z przyczyn leżących po stronie osoby przesłuchującej – pierwsze wyjaśnienia Z. K. (1) były najdelikatniej ujmując chaotyczne, poruszano w nich niezmiernie dużo wątków, częstokroć jedynie wspominając o danym wydarzeniu (niejako „hasłowo”), a dopiero po zmianie przesłuchującego można było odnaleźć w wyjaśnieniach Z. K. (1) uporządkowanie wypowiedzi.

Dostrzegając wszystkie te niedoskonałości relacji procesowej Z. K. (1) Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę doszedł do przekonania, że za niewystarczające do podważenia wiarygodności wyjaśnień współoskarżonych w części, w której zaprzeczali oni swemu sprawstwu (W. W. (1) przyznawał się bowiem do przestępstwa z art.65§1 k.k.s., zaś A. S. do przestępstwa z art.263§2 k.k.) należy uznać te wyjaśnienia Z. K. (1), które

nie znajdowały wsparcia w innych dowodach.

W konsekwencji za wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia Z. K. (1) w części dotyczącej:

- przestępstwa działania w lutym (...). zorganizowanej grupy przestępczej, która podjęła się organizacji i dokonania przemytu kokainy zasadowej z Aruby przez Holandię do Polski, a następnie przetworzenia przemyconej kokainy zasadowej w chlorowodorek kokainy, gdyż w tym zakresie wyjaśnienia Z. K. (1) były składane od samego początku konsekwentnie, a nadto znajdowały wsparcie w innych dowodach tj. wynikach ekshumacji zwłok Z. Ł., części wyjaśnień J. B. (1) i W. I., zeznaniach R. G. i M. C., opinii biegłego z dziedziny (...) oraz opinii biegłej B. J. z zakresu badań poligraficznych;
- działalności przestępczej W. W. (3) zarzuconej mu w niniejszej sprawie – gdyż w tym zakresie wyjaśnienia Z. K. (1) również były składane już od samego początku postępowania, a

	<p>nadto znajdowały wsparcie w innych dowodach tj. zeznaniach R. G. oraz opinii biegłej B. J. z badań poligraficznych;</p> <ul style="list-style-type: none"> • działalności przestępczej M. B. (1) w części dotyczącej transakcji związanej z haszyszem – o których to transakcjach Z. K. (1) również wyjaśniał od samego początku postępowania, a jego wyjaśnienia w tym zakresie znajdowały wsparcie w zeznaniach R. G.. 	
<p>wyjaśnienia W. I.</p>	<p>Jedynie częściowo zasługiwały na wiarę wyjaśnienia oskarżonego W. I.. Przypomnieć należy, iż W. I. zmarł w toku postępowania jurysdykcyjnego (w dniu 20 kwietnia 2022r. – vide: skrócony odpis aktu zgonu k.2244), jego sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania i postanowieniem z dnia 19 maja 2022r. umorzono postępowanie w tym zakresie (k.2252-2254). Przed śmiercią W. I. występując w charakterze oskarżonego o dziesięć przestępstw (zarzuty I.-X. aktu oskarżenia) aktywnie uczestniczył w postępowaniu, składając obszerne wyjaśnienia co do czynów mu zarzuconych oraz</p>	

kwestionując obciążającego go dowody, w tym w szczególności wyjaśnienia Z. K. (1).

Z uwagi na zakres podmiotowy i przedmiotowy uzasadnianego wyroku bezprzedmiotowe jest odnoszenie się do wszystkich wyjaśnień W. I.. Przypomnieć natomiast należy, iż W. I. nie kwestionował faktu, iż to on sfinansował wylot na Arubę, zwerbował Z. Ł. jako jednego z kurierów, towarzyszył też Z. Ł. w dotarciu do Hotelu (...), a następnie był przy odnalezieniu jego zwłok przez pracowników hotelowych. Dostrzegając okoliczność, iż W. I. złożył te wyjaśnienia dopiero po tym, jak został rozpoznany przez jedną z pracownic Hotelu (...), należało ocenić te wyjaśnienia jako wiarygodne z uwagi na ich zbieżność nie tylko z wyjaśnieniami Z. K. (1) i J. B. (1), ale również z twierdzeniami R. G. i zeznaniami świadka K. D. oraz pracownic Hotelu (...).

Podobnie brak było podstaw do zakwestionowania tych wyjaśnień W. I., w których zakwestionował on tezę, jakoby T. K. (1) i M. B. (1) mieliby być członkami zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez W. I.. Jak już była o tym mowa teza

	<p>dotycząca przynależności tych oskarżonych do grupy oparta była <u>wyłącznie</u> na wyjaśnieniach złożonych przez Z. K. (1), a Sąd uznał, iż z uwagi na wady wyjaśnień Z. K. (1) w sytuacji, gdy miałyby one być wyłącznym dowodem wskazującym na sprawstwo danej osoby, to jest to dowód zbyt słaby dla kategorię ustalenia popełnienia przestępstwa.</p>	
<p>zeznania E. Ł.</p>	<p>Brak było podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań świadka E. Ł. – żony Z. Ł.. Świadek wprawdzie był zaskoczony wynikami sekcji zwłok swego małżonka, niemniej jej zeznania były przydatne dla ustalenia, iż bezpośrednio po jego śmierci w lutym 2019r. nie zostało przeprowadzone śledztwo celem ustalenia przyczyn śmierci Z. Ł., a jego ciało zostało pochowane.</p>	
<p>J. F., M. B. (2), E. B., I. L.</p>	<p>Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania pracowników Hotelu (...), w którym zmarł Z. Ł. tj. świadków J. F. (recepjonistki, która nazajutrz po zameldowaniu Z. Ł. na prośbę rozpoznanego przez siebie na okazywanych zdjęciach W. I. i towarzyszącego mu nieustalonego mężczyzny, udała się do pokoju zajmowanego przez Z. Ł.</p>	

i ujawniła jego zwłoki, po czym W. I. pośpiesznie oddalił się), M. B. (2) (recepjonistki, która dokonywała zameldowania Z. Ł. po przywiezieniu go przez dwóch mężczyzn) oraz E. B. (zatrudnionej jako sprzątaczką, która wraz z J. F. ujawniła zwłoki Z. Ł.). Wszystkie te zeznania cechowały się konsekwencją oraz wzajemną korelacją potwierdzając pośrednio relację procesową oskarżonego Z. K. (1) co do roli W. I. w procederze przemytu kokainy z Aruby. Dodatkowo zeznania wymienionych pracowników obsługi Hotelu (...) korelowały zeznaniami pełnomocnika właściciela tego hotelu – świadka I. L., która na podstawie dokumentacji (w szczególności karty meldunkowej) uszczegółowiła okoliczności zakwaterowania Z. Ł. w hotelu.

zeznania M. W. i M. G.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania funkcjonariuszy (...) M. W. i M. G., którzy w grudniu 2016r. odwiedzili świadka M. C. w Areszcie Śledczym w P.. Okoliczność, iż podstawą owych odwiedzin były podejmowane przez świadków czynności operacyjne wykluczało możliwość dowodzenia charakteru tych czynności. W niniejszej sprawie

	<p>istotne dla oceny relacji procesowej M. C. było jednak ustalenie – również na podstawie zeznań świadków W. i G. – iż względem owych funkcjonariuszy policji nie było nigdy prowadzone jakiegokolwiek postępowanie dotyczące rzekomego bezprawnego wpływania na twierdzenia formułowane przez M. C. podczas jego przesłuchań, a w konsekwencji brak podstaw do stwierdzenia, iż M. C. miałby być przesłuchiwany w warunkach choćby ograniczających swobodę jego wypowiedzi (a przypomnieć należy, iż przesłuchiwany był w obecności swego ówczesnego obrońcy).</p>	
<p>zeznania K. D.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. D. – prowadzącego w 2012r. biuro podróży w P., w którym to biurze W. I. zarezerwował oraz zakupił wycieczkę na wyspę Aruba dla czterech osób – J. B. (1), E. G., Z. K. (1) i Z. Ł.. Z uwagi na dość niespotykany kierunek destynacji świadek D. zapamiętał ową rezerwację, zaś potwierdził tę okoliczność w swych wyjaśnieniach nawet sam W. I..</p>	
<p>zeznania M. C.</p>	<p>Za częściowo wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka M. C. tzn. w części, w której wyjaśnił on na temat przemytu</p>	

kokainy z Aruby do Polski przez Holandię. Podkreślenia wymaga, iż wyjaśnienia te M. C. złożył w obecności swojego ówczesnego obrońcy, zaś relacja ta podkreślając organizatorską rolę W. I. pozostawała w zgodności nie tylko z wyjaśnieniami Z. K. (1), ale nawet z wyjaśnieniami samego W. I., który przecież nie kwestionował zakupu przez siebie biletów dla podróżujących. Za niewiarygodne jako gołosłowne Sąd uznał natomiast te twierdzenia M. C., w których odwoływał on swe wyjaśnienia złożone na etapie śledztwa sugerując, że miałyby one być w jakiś sposób „wymuszone” wizytą funkcjonariuszy policji w areszcie śledczym. Jak już była o tym mowa przy ocenie zeznań świadków W. i G. brak jest podstaw do stwierdzenia, iż funkcjonariusze ci wykonując czynności operacyjne mieliby w jakiś niedozwolony sposób wpływać na wyjaśnienia M. C. - w tym zakresie podkreślić raz jeszcze należy, iż M. C. korzystał w owym czasie z pomocy swego obrońcy z wyboru, a nikt nigdy nie złożył zawiadomienia o podejrzeniu przekroczenia uprawnień przez wymienionych funkcjonariuszy.

wyjaśnienia W. W. (1)	<p>Wyjaśnienia W. W. (3) zasługiwały na wiarę jedynie w części, w której oskarżony przyznał się do popełnienia przestępstwa z art.65§1 k.k.s. (zarzut XVIII. aktu oskarżenia – przestępstwo przypisane w pkt.11. części rozstrzygającej) potwierdzając wyjaśnienia Z. K. (1) (wsparte zresztą relacją R. G.) co do „załatwienia” poprzez sprowadzenie na terytorium Polski od osoby trzeciej papierosów bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.</p>	
wyjaśnienia M. B. (1)	<p>Oskarżony M. B. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Na etapie śledztwa odmówił złożenia wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania, zaś na rozprawie złożył krótkie wyjaśnienia dotyczące charakteru swej znajomości z poszczególnymi oskarżonymi wskazując, że z oskarżonych zna jedynie W. I. oraz T. K. (1), zaś pozostałe osoby poznał dopiero w toku niniejszej sprawy. Co do Z. K. (1) podkreślał, że poza salą rozpraw widział go co najwyżej trzykrotnie, przy czym poznał go w restauracji podczas spożywania posiłku z T. K. (1), kiedy to Z. K. (1) podszedł do T. K. (1) i poprosił o rozmowę. Podkreślał też, że w</p>	

okresie objętym zarzutem udziału w zorganizowanej grupie przestępczej (tj. od 19 sierpnia 2009r. do 31 sierpnia 2010r.) utrzymywał kontakt jedynie z T. K. (1) (przy czym był to kontakt o charakterze towarzyskim), gdyż W. I. w owym czasie według jego wiedzy przebywał poza granicami Polski. M. B. (1) zaprzeczył, by kiedykolwiek nabywał od Z. K. (1) oraz by sprzedawał Z. K. (1) środki odurzające. Odnośnie W. W. (3) wskazywał, że poznał go dopiero w związku z niniejszą sprawą, zaprzeczył też, by kiedykolwiek „handlował” haszyszem wskazując, że „nie handluje się w Polsce haszyszem, bo haszysz nie jest popularnym narkotykiem w Polsce”.

W ocenie Sądu brak było podstaw do zakwestionowania wyjaśnień M. B. (1) w części, w której zaprzeczył on swemu udziałowi w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. I. oraz w części, w której zaprzeczył zbyciu Z. K. (1) 1.000 g marihuany oraz nabyciu od Z. K. (1) (wspólnie i w porozumieniu z T. K. (1)) 250 g kokainy. W części dotyczącej zarzutu z art.258§1 k.k. materiał dowodowy wskazywany przez oskarżyciela publicznego na jego poparcie tj. wyjaśnienia

Z. K. (1), oceniane przez pryzmat relacji P. S. (1), S. W., M. C. i R. G. nie był materiałem dowodowym tego rodzaju, z którego by można w sposób jednoznaczny i kategoriyczny wnioskować, iż ustalona znajomość i kontakty M. B. (1) z W. I. oraz T. K. (1) miałyby wykraczać poza ramy znajomości o charakterze towarzyskim. W odniesieniu do zarzucanego M. B. (1) udziału w transakcjach narkotykowych dot. marihuany oraz kokainy zarzut aktu oskarżenia oparty był wyłącznie na wyjaśnieniach Z. K. (1), które jednak z przyczyn, o których mowa przy ocenie tychże wyjaśnień nie zostały uznane przez Sąd za wiarygodne.

zeznania M. D.

Za przydatne w niewielkiej części dla rozstrzygnięcia Sąd uznał zeznania zawnioskowanej do przesłuchania przez obrońcę W. W. (3) świadka M. D., która uczestniczyła w organizowanych przez W. W. (3) przemytach haszyszu z Hiszpanii do Danii, za co została skazana we Francji. Podkreślić jednak należy, iż okoliczność, że świadek D. pełniącą w istocie rolę podrzędną w procederze (rolę kuriera narkotykowego) nie miała żadnej wiedzy co do dokonywania przestępstw przez W. W. (3) na terenie

	<p>Polski, w żaden przecież logiczny sposób nie pozwalało wnioskować, iż takich przestępstw nie było.</p>	
zeznania A. S.	<p>Sąd jedynie częściowo dał wiarę zeznaniom świadka A. S., a mianowicie w części, w której wskazał on na złożoną mu przez W. W. (3) relację dotyczącą jego zaangażowania w proceder wprowadzenia na teren Polski przez nieustaloną osobę papierosów, które następnie miały zostać przekazane Z. K. (1) – w tym zakresie twierdzenia te wspierały wyjaśnienia W. W. (3) przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art.65§1 k.k.s. oraz twierdzenia Z. K. (1) w tym zakresie.</p> <p>Przypomnieć należy, iż A. S. na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2019r. skorzystał z prawa do odmowy złożenia zeznań z uwagi na równoległe toczące się postępowanie karne o czyn pozostającym w ścisłym związku z przestępstwem zarzuconym W. W. (3), a polegającym na nabyciu przez A. S. od W. W. (3) współdziałającego ze Z. K. (1) 30.000 g haszyszu. A. S. zaprzeczył swemu sprawstwu w tym zakresie, niemniej jego twierdzenia w tym zakresie zostały uznane za niewiarygodne z racji ich kolizji z uznanymi za wiarygodne w tym</p>	

	zakresie wyjaśnieniami Z. K. (1).	
wyjaśnienia T. K. (1)	<p>Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania wyjaśnień oskarżonego T. K. (1) w części, w której zaprzeczał on swemu sprawstwu w zakresie przestępstw mu zarzuconych. T. K. (1) nie kwestionował swej długoletniej znajomości z W. I. (z którym według jego twierdzeń łączyły go różne interesy o legalnym jednak charakterze), z oskarżonym Z. K. (1) (znajomym od dzieciństwa z racji zamieszkiwania w pobliżu siebie) oraz M. B. (1) (znajomość nawiązana w związku ze wspólnymi zainteresowaniami sportami walki). Przyznając, że w przeszłości miał konflikty z prawem (skutkujące skazaniami i odbywaniem kar pozbawienia wolności) oraz fakt, iż w przeszłości z racji prowadzenia „rozrywkowego” trybu życia zdarzyło mu się nabyć na tzw. własny użytek narkotyki od trudniącego się dealerką narkotykową Z. K. (1) oskarżony T. K. (1) kategorycznie zaprzeczał, by miał w okresie wskazywanym w zarzucie brać udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. I. oraz by miał brać udział w obrocie narkotykami (kokainą i</p>	

marihuaną) zarzuconym mu w pkt. XX. aktu oskarżenia.

W ocenie Sądu brak było podstaw do zakwestionowania tych wyjaśnień T. K. (1). W części dotyczącej zarzutu z art.258§1 k.k. materiał dowodowy wskazywany przez oskarżyciela publicznego na jego poparcie tj. wyjaśnienia Z. K. (1), „oceniane przez pryzmat relacji P. S. (1), S. W., M. C. i R. G.” nie był materiałem dowodowym tego rodzaju, z którego by można w sposób jednoznaczny i kategoriyczny wnioskować, iż ustalona znajomość i kontakty T. K. (1) z W. I. oraz M. B. (1) miałyby wykraczać poza ramy znajomości o charakterze towarzyskim czy legalnej współpracy gospodarczej.

W odniesieniu do zarzucanego T. K. (1) udziału w transakcjach narkotykowych dot. marihuany oraz kokainy zarzut aktu oskarżenia oparty był wyłącznie na wyjaśnieniach Z. K. (1), które jednak z przyczyn, o których będzie mowa przy ocenie tychże wyjaśnień, nie zostały uznane przez Sąd za wiarygodne w tym zakresie.

Dodać w tym miejscu należy, iż o ile podczas badań poligraficznych T. K. (1) przecząc na zadane mu pytania krytyczne

również reagował w sposób, w jaki typowo reaguje osoba ukrywająca swój udział w zdarzeniu będącym przedmiotem badania to podkreślenia wymaga, że w ocenie Sądu bynajmniej opinia biegłej z dziedziny badań poligraficznych nie była przydatna dla podważenia wiarygodności wyjaśnień T. K. (1) dotyczących zarzutów mu stawianych. Wnioskowanie takie oparte jest na zestawieniu treści zadanych T. K. (1) tzw. pytań krytycznych (1. Czy dał pan narkotyki M. M. (3)? 2. Czy dostarczył pan narkotyki M. M. (3)? 3. Czy przekazał pan narkotyki M. M. (3)?) z zarzutem stawianym T. K. (1) w pkt.XX. aktu oskarżenia. Bynajmniej bowiem z faktu, iż badany T. K. (1) nie był szczery w swych odpowiedziach na zadane mu w/w pytania nie sposób w logiczny sposób wnioskować, by miał on M. M. (3) w K. przekazać wspólnie ze Z. K. (1) „celem dalszej sprzedaży partię 100 g kokainy za kwotę nie mniejszą niż 20.000 zł” (nie można przecież w ten sposób ustalić, kiedy, jaki narkotyk i za ile – jeśli w ogóle miałyby to nastąpić odpłatnie, T. K. (1) miałby przekazać/sprzedać M. M. (3)).

Przypomnieć też należy, iż prokurator umorzył postępowanie względem

	<p>M. M. (3), a w zarzucie stawianym Z. K. (1) w akcie oskarżenia wniesionym w sprawie (...) - 110. Ds.33.2021 (obecnie III K 572/21 – vide: k.2214-2229) nie zarzucił już temu oskarżonemu zbycia celem dalszej sprzedaży partię 100 g kokainy za kwotę nie mniejszą niż 20.000 zł” ustalonej osobie (tj. M. M. (3)), lecz „nieustalonej” (vide: k.2215) – również nie dał więc wiary twierdzeniom Z. K. (1), iż miałby on wspólnie z T. K. (1) zbyć kokainę M. M. (3).</p>	
<p>zeznania M. T.</p>	<p>Sąd nie znalazł podstaw do odmowy wiary zeznaniom świadka M. T. - prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...), która to firma zajmowała się ochroną różnych obiektów, w tym klubu (...) w K.. Zeznania te były przydatne dla ustalenia, iż M. M. (3) – wbrew sugestiom oskarżonego Z. K. (1) – nie był nigdy zatrudniony w charakterze ochroniarza w tymże klubie.</p>	
<p>zeznania A. G.</p>	<p>Brak było podstaw do zakwestionowania zeznań A. G., który potwierdzając swoją znajomość z T. K. (1) zaprzeczył, by miał wspólnie z nim dokonywać jakiegś transakcji narkotykowej. Przypomnieć w tym miejscu należy, iż według twierdzeń aktu oskarżenia</p>	

A. G. miałyby być „ustaloną osobą”, która działając wspólnie i w porozumieniu z T. K. (1) miałyby w dwóch transakcjach nabyć od Z. K. (1) partę 110 g kokainy w celu jej dalszej odsprzedaży (vide: zarzut XX. aktu oskarżenia stawiany T. K. (1) oraz uzasadnienie aktu oskarżenia strona 23.). Twierdzenia Z. K. (1) dotyczące tychże transakcji narkotykowych z udziałem T. K. (1) i A. G. nie zostały jednak uznane przez Sąd za wiarygodne (z przyczyn, o których mowa przy ocenie wyjaśnień Z. K. (3)), a odnotować należy, iż już po wniesieniu aktu oskarżenia w niniejszej sprawie Prokuratura również odmiennie oceniła ten fragment wyjaśnień Z. K. (1) (w stosunku do samego A. G. śledztwo w tym zakresie zostało umorzone, zaś w akcie oskarżenia skierowanym do Sądu Okręgowego w Poznaniu m.in. przeciwko Z. K. (1) (obecnie sygn. akt III K 572/21) w zarzucie stawianym Z. K. (1) dotyczącym m.in. obrotem kokainą (zarzut III.) autor tegoż aktu oskarżenia również odmówił wiary twierdzeniom Z. K. (1) jakoby nabywcą kokainy w ilości 110g wespół z T. K. (1) miałyby być A. G. (w zarzucie wskazano, iż nie była to już ustalona osoba, lecz nieustalona (vide: kopia aktu oskarżenia wniesionego w sprawie

	(...)-110. Ds.33.2021 - obecnie III K 572/21 - k.2214-2229).	
zeznania M. M. (3)	<p>W ocenie Sądu brak było również podstaw do zakwestionowania zeznań M. M. (3), który potwierdzając swoją znajomość z T. K. (1) zaprzeczył, by miał wspólnie z nim dokonywać jakiejś transakcji narkotykowej. Przypomnieć w tym miejscu należy, iż według twierdzeń aktu oskarżenia M. M. (3) miałby być „ustaloną osobą”, która nabyła za 20.000 zł 100 g kokainy od działających wspólnie i w porozumieniu T. K. (1) i Z. K. (1) (vide: zarzut XX. aktu oskarżenia stawiany T. K. (1). Twierdzenia Z. K. (1) dotyczące tejże transakcji narkotykowej nie zostały jednak uznane przez Sąd za wiarygodne (z przyczyn, o których mowa przy ocenie wyjaśnień Z. K. (3)), a odnotować należy, iż już po wniesieniu aktu oskarżenia w niniejszej sprawie Prokuratura również odmiennie oceniła ten fragment wyjaśnień Z. K. (1) (w stosunku do samego M. M. (3) prokurator postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2018r. umorzył śledztwo – vide: odpis postanowienia k.1316-1322; w akcie oskarżenia skierowanym do Sądu Okręgowego w Poznaniu m.in. przeciwko</p>	

	<p>Z. K. (1) (obecnie sygn. akt III K 572/21) w zarzucie stawianym Z. K. (1) dotyczącym obrotem kokainą autor aktu oskarżenia również odmówił wiary twierdzeniom Z. K. (1) jakoby jednym z nabywców kokainy miałby być M. M. (3) - vide: kopia aktu oskarżenia wniesionego w sprawie (...) -110. Ds.33.2021, obecnie III K 572/21, k.2214-2229).</p>	
<p>zeznania świadków T. J., R. B., M. L., K. G., T. K. (3), B. K., S. B., R. F.</p>	<p>Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania zeznań świadków T. J. (k.2149-2151), R. B. (k.2151-2152), M. L. (k.2152), K. G. (k.2152-2153), T. K. (3) (k.2153), B. K. (k.2153-2154), S. B. (k.2266-2267) oraz R. F. (k.2267), a więc osób, co do których oskarżony Z. K. (1) na różnych etapach swych wyjaśnień formułował twierdzenia pomawiające wymienionych o udział w przestępczych zdarzeniach, a co do których Prokurator albo nawet nie znalazł podstaw do przedstawienia zarzutów, albo też po przedstawieniu zarzutów zdecydował się na umorzenie postępowania – negatywnie weryfikując wyjaśnienia Z. K. (1).</p> <p>Wszystkie te zeznania wespół z szeregiem postanowień o umorzeniu</p>	

śledztw (vide: odpis postanowienia prokuratora z dnia 2 października 2018r. w sprawie PK X Wz Ds.26.2017 o umorzeniu śledztwa przeciwko R. B. w części oraz przeciwko M. C. w części k.1947-1951, odpis postanowienia prokuratora z dnia 24 sierpnia 2018r. w sprawie PK X Wz Ds.26.2017 o umorzeniu śledztwa w części przeciwko N. S. k.1952-1955, odpis postanowienia prokuratora z dnia 1 sierpnia 2018r. w sprawie PK X Wz Ds.26.2017 o umorzeniu śledztwa w części przeciwko T. J. k.1956-1960, odpis postanowienia prokuratora z dnia 4 sierpnia 2018r. w sprawie PK X Wz Ds.26.2017 o umorzeniu śledztwa w części przeciwko P. Ś. i M. Ś. k.1961-1966, odpis postanowienia prokuratora z dnia 28 września 2020r. w sprawie PK X Wz Ds.28.2020 o umorzeniu śledztwa przeciwko R. B., M. C. w części oraz Z. K. (1) w części k.1967-1974, odpis postanowienia prokuratora z dnia 31 grudnia 2018r. w sprawie PK X Wz Ds.37.2017 o umorzeniu śledztwa przeciwko S. F., G. R., M. Ś., P. P., Z. Z., k.1975-1993) i dodatkowo treścią zarzutów stawianych Z. K. (1) w akcie oskarżenia wniesionym

	<p>w sprawie (...) -110. Ds.33.2021 (obecnie III K 572/21 k.2214-2229) potwierdzały słuszność poglądu Sądu, iż wyjaśnienia Z. K. (1) jedynie częściowo należało uznać za wiarygodne, gdyż wielokrotnie były one nie tylko że nierzeczowe, pozbawione konsekwencji, nieraz nielogiczne i niespójne, ale nawet sprzeczne z opiniami biegłych (vide: uzasadnienie postanowienia o umorzeniu śledztwa w sprawie dot. podpalenia samochodu – k.1967-1974), a w konsekwencji winne być uznane za wiarygodne jedynie w tych swych fragmentach, w którym nie były obarczone owymi wadami i przede wszystkim nie były jedynym dowodem na daną okoliczność, lecz były wsparte innym dowodem, choćby pośrednio.</p>	
<p>wyjaśnienia R. G. (złożone w charakterze podejrzanego – świadek nie został przesłuchany na rozprawie z uwagi n jego śmierć jeszcze na etapie śledztwa, protokoły jego przesłuchań podlegały ujawnieniu w trybie art.405 k.p.k. zgodnie z wnioskiem prokuratora zawartym w akcie oskarżenia)</p>	<p>Za wiarygodne Sąd uznał twierdzenia R. G. przesłuchanego w toku śledztwa, które to protokoły zostały ujawnione na rozprawie w trybie art.405 k.p.k. (k.2268) z uwagi na fakt, że R. G. zmarł w dniu 14 kwietnia 2017r. (vide: k.314). Na uwagę zasługiwały przede wszystkim relacje procesowe R. G. z dnia 13 grudnia 2016r., a więc w czasie, gdy</p>	

nie miał on jeszcze jakichkolwiek możliwości zapoznania się z treścią protokołów przesłuchań Z. K. (1). Dodać należy w tym miejscu, iż R. G. ps. (...) w okresie zdarzeń będących przedmiotem postępowania pozostawał najbliższym przyjacielem oskarżonego Z. K. (1), któremu Z. K. (1) niejednokrotnie zwierzał się ze swych poczynań – również o charakterze przestępczym. Ma to o tyle istotne znaczenie, iż owe relacje składane R. G. „na bieżąco” w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy pozostawały zbieżne z wyjaśnieniami Z. K. (1) złożonymi następnie w charakterze podejrzanego i w konsekwencji rzutowały na uznanie tych wyjaśnień Z. K. (1) za wiarygodne. Przypomnieć zatem należy, iż wyjaśnienia Z. K. (1) w zakresie dotyczącym przemytu narkotyków z Aruby i następnie przetworzenia części z nich znalazła pełne wsparcie w wyjaśnieniach R. G., który również zrelacjonował czołową rolę W. I. oraz A. S. w zorganizowaniu wylotu na Arubę celem przemycenia płynnej kokainy (wskazując co do W. I. „to on organizował wycieczkę”, a co do A. S. „jest to człowiek, który organizował załatwienie sprawy na Arubie, on miał tam kontakty”) oraz

wskazał bezpośrednich kurierów towarzyszących Z. K. (1) („dwie dziewczyny, G. po mężu – imienia nie znam (...) i A. B.”, „jeszcze jeden kurier z P. , który zmarł, ten który zmarł leciał z G.”), a także wsparł twierdzenia Z. K. (1) co do czynności podjętych wspólnie z A. S. co do przemyconej płynnej kokainy celem przetworzenia jej w chlorowodorek kokainy („Do K., który mieszkał w R., przyjechał A. i wygotowywali kokainę, żeby wytrącić proszek”). Twierdzenia R. G. wsparły również wyjaśnienia Z. K. (1) w zakresie dotyczącym W. W. (3) – korelując z nimi nie tylko w części dotyczącej paserstwa papierosów bez znaków akcyzy (zarzutu niekwestionowanego przez W. W. (3)), ale również w zakresie dotyczącym obrotu haszyszem („trzeci temat to wiem, że K. woził kilogramami w walizkach haszysz od W.”). Oczywistym jest, że owe wypowiedzi R. G. nie mogą być uznane za szczególnie rozbudowane, niemniej w związku ze śmiercią R. G. nie mogły one zostać poszerzone w toku przesłuchania na rozprawie i w tej sytuacji Sąd zmuszony był do ich oceny w takim kształcie, w jakim pozostawały one do dyspozycji. W sytuacji jednak, gdy R. G. swoją wiedzę w zakresie owych

	<p>zdarzeń czerpał z relacji Z. K. (1) składanych mu „na bieżąco”, bezpośrednio po zajściu poszczególnych zdarzeń, nie sposób zakładać, iż w owym czasie Z. K. (1) miałby kreować niezgodny z rzeczywistością obraz, skoro nie mógł przecież zakładać, że kilka lat później zostanie zatrzymany i zacznie składać wyjaśnienia obciążające inne osoby.</p>	
opinie biegłych	<p>Sąd uznał za w pełni przydatne w sprawie opinie biegłych:</p> <ul style="list-style-type: none">• biegłego z dziedziny badań broni i balistyki P. M. (k.1497 w zw. z k.592-594 teczki osobowej nr 2 oraz opinia pisemna k.245-248 teczki osobowej nr 2), która to opinia pozwalała na ustalenie charakteru amunicji zabezpieczonej podczas przeszukania miejsca zamieszkania A. S.,• biegłego z dziedziny (...) (k.2029-2031 w zw. z k.140-144), którego opinia pozwalała na zweryfikowanie relacji procesowej Z. K. (1) dotyczącej procesu przetwarzania kokainy zasadowej w chlorowodorek kokainy,	

- biegłego z zakresu (...) (k.43-45), która pozwoliła na ustalenie, iż substancja ujawniona w zwłokach ekshumowanego Z. Ł. stanowiła kokainę (waga badanej kokainy zasadowej wynosiła 664,10 g, co pozwalało na otrzymanie z niej 744 g chlorowodoru kokainy)
- biegłej z dziedziny badań poligraficznych B. J. (k.2130-2135 w zw. z opiniami pisemnymi dot. W. W. (1) - k.920-930 teczki osobowej nr 3, dot. Z. K. (1) k.221-235 teczki osobowej nr 24 oraz dot. T. K. (1) k.1084-1089 teczki osobowej nr 1), które to opinie były pomocne przy ocenie wiarygodności wyjaśnień badanych oskarżonych.

W ocenie Sądu opinie wspomnianych wyżej biegłych były jasne, rzeczowe i wyczerpujące, wolne od wewnętrznych sprzeczności, uwzględniały całokształt materiału dowodowego dostępnego w sprawie na danym etapie postępowania. Zarówno wiedza, jak i doświadczenie zawodowe powołanych biegłych nie budziły w ocenie Sądu żadnych wątpliwości,

strony nie potrafiły skutecznie zakwestionować kompetencji biegłych i trafności wniosków sformułowanych w ich opiniach. O ile okoliczności badane przez biegłych z dziedziny badań broni i balistyki P. M. oraz z zakresu (...) nie były kwestionowane przez kogokolwiek (A. S. przyznawał się do popełnienia przestępstwa z art.263§2 k.k., nikt nie kwestionował też rodzaju i ilości narkotyku odnalezionego w zwłokach Z. Ł.) o tyle okoliczności wywodzone w pozostałych opiniach były sporne.

Przypomnieć w tym miejscu należy, iż opinia biegłego z dziedziny (...) (k.2029-2031 w zw. z k.140-144) była wprawdzie opinią o charakterze teoretycznym, niemniej biegły na podstawie swojej fachowej wiedzy potrafił zweryfikować przedstawioną przez oskarżonego Z. K. (1) relację procesowej dot. wykonanego przez niego wspólnie z oskarżonym A. S. procesu przetworzenia kokainy zasadowej (przemycanej z wyspy Aruba przez Holandię do Polski) w chlorowoderek kokainy i stwierdził, iż sposób dokonania tegoż opisywany przez Z. K. (1) (dodawanie kwasu do kokainy zasadowej, „wygotowywanie” oraz uzyskany końcowy

produkt w postaci chlorowodoru kokainy „nadającego się” do wprowadzenia na „ostateczny” rynek) jest jak najbardziej możliwy.

W odniesieniu do opinii biegłej z dziedziny badań poligraficznych przypomnieć należy, iż w sprawie uzyskano opinie wydane po badaniu trzech oskarżonych tj. W. W. (3), T. K. (1) i Z. K. (1). Oceniając wyjaśnienia tych oskarżonych Sąd pomocniczo wykorzystał opinie biegłej B. J. z przeprowadzonych badań poligraficznych.

Przypomnieć należy, iż w ramach rzeczonych opinii biegła podała, że W. W. (1) przecząc na pytania krytyczne dot. przekazywania/ sprzedawania/ udostępniania marihuany Z. K. (1) (test pierwszy) oraz dot. przekazywania/ sprzedawania/ udostępniania haszyszu Z. K. (1) (test drugi) reagował w sposób, w jaki typowo reaguje osoba ukrywająca swój udział w zdarzeniu, wprowadzająca w błąd, a więc odpowiadająca nieszczerze na pytania dotyczące rozpatrywanych zdarzeń, zaś nie wykazywał takich reakcji w odniesieniu do pytań dot. wzięcia udziału w przemyśle narkotyków/w przewożeniu narkotyków przez granicę „po wyjściu z więzienia z

w Niemczech” (test trzeci). Wyniki opinii w zestawieniu z innymi dowodami (przede wszystkim wyjaśnieniami Z. K. (1), ale również zeznaniami R. G.) podważały więc wiarygodność wyjaśnień W. W. (3) w zakresie dot. stawianych mu zarzutów w pkt.XVI. oraz XVII. aktu oskarżenia (przestępstwa przypisane w pkt. 8. oraz 10. części rozstrzygającej wyroku) oraz nie podważały tezy oskarżenia zawartej w zarzucie XV. aktu oskarżenia, albowiem Sąd ustalił, iż do wewnątrzspółnotowej dostawy haszyszu z Hiszpanii do Polski doszło przed osadzeniem W. W. (3) w jednostce penitencjarnej na terenie Niemiec (a nie po).

Z kolei T. K. (1) podczas badania przecząc na zadane mu pytania krytyczne również reagował w sposób, w jaki typowo reaguje osoba ukrywająca swój udział w zdarzeniu będącym przedmiotem badania. Podkreślić jednak należy, iż w ocenie Sądu ta opinia biegłej nie była przydatna dla podważenia wiarygodności wyjaśnień T. K. (1) dotyczących zarzutów mu stawianych, a do wniosku takiego należy dojść po zestawieniu treści zadanych T. K. (1) tzw. pytań krytycznych (1. Czy dał pan narkotyki M. M. (3)? 2. Czy dostarczył pan

narkotyki M. M. (3)? 3. Czy przekazał pan narkotyki M. M. (3)? z zarzutem stawianym T. K. (1) w pkt.XX. aktu oskarżenia. Bynajmniej bowiem z faktu, iż badany T. K. (1) nie był szczery w swych odpowiedziach na zadane mu w/w pytania nie sposób w logiczny sposób wnioskować, by miał on M. M. (3) w K. przekazać wspólnie ze Z. K. (1) „celem dalszej sprzedaży partię 100 g kokainy za kwotę nie mniejszą niż 20.000 zł” (nie można przecież w ten sposób ustalić, kiedy, jaki narkotyk i za ile – jeśli w ogóle miałyby to nastąpić odpłatnie, T. K. (1) miałby przekazać/sprzedać M. M. (3)). Taką ostatecznie ocenę opinii biegłej dot. T. K. (1) zdaje się zresztą podzielać prokurator, skoro zdecydował się na umorzenie postępowania względem M. M. (3), a w zarzucie aktu oskarżenia wniesionego w sprawie (...) -110. Ds.33.2021 (obecnie III K 572/21 – vide: k.2214-2229) przeciwko m.in. Z. K. (1) nie zarzucił już temu oskarżonemu zbycia celem dalszej sprzedaży partię 100 g kokainy za kwotę nie mniejszą niż 20.000 zł” ustalonej osobie (M. M. (3)), lecz „nieustalonej” (vide: k.2215)

W odniesieniu do opinii biegłej z dziedziny badań poligraficznych dot. oskarżonego Z. K. (1) zaznaczyć należy, iż badanemu zadawano również pytania niezwiązane z przedmiotem niniejszego postępowania jurysdykcyjnego. W zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy opinia biegłej jedynie w zakresie testu trzeciego była kategoryczna - biegła wskazała mianowicie, iż Z. K. (1) przecząc na pytania krytyczne (1. Czy złożył Pan fałszywe zeznanie twierdząc, że J. i E. przewoziły narkotyki z Aruby? 2. Czy fałszywie oskarżył Pan J. i E. o przemyt narkotyków z Aruby? 3. Czy powiedział Pan nieprawdę, że J. i E. przewiozły narkotyki z Aruby do Polski?) nie pozostawał w sprzeczności z posiadanymi śladami pamięciowymi, nie wprowadzał w błąd, odpowiadając szczerze na te pytania. W konsekwencji omawiana opinia była jednym z dowodów pozwalających na pozytywne zweryfikowanie relacji procesowej Z. K. (1) w zakresie zarzutu dot. przemytu kokainy z Aruby przez Holandię do Polski.

W ocenie Sądu brak było podstaw do podważenia wniosków

sformułowanych przez biegłą B. J., przy czym nie można zapominać, iż dowód z opinii z przeprowadzonych badań poligraficznych stanowi jedynie dowód o charakterze pomocniczym przy ocenie wiarygodności relacji osoby poddanej badaniu. Opinia biegłego wydana na skutek badania z zastosowaniem środków technicznych mających na celu kontrolę nieświadomych reakcji organizmu badanej osoby (art. 199a k.p.k.) jest to dowód o charakterze pośrednim, dowód poszlakowy, który przede wszystkim może być przydatny przy eliminowaniu z kręgu osób podejrzanych osób niewinnych lub przy weryfikowaniu wersji śledczych, zaś jego przydatność na późniejszym etapie postępowania jest z reguły istotnie ograniczona. Dowód ten nie może skutecznie służyć badaniu prawdomówności, a wynik badania nie może być wprost wykorzystany jako dowód winy lub niewinności (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2015r., III KK 18/15, Legalis nr 1310213; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2020r., V KO 37/20, Legalis nr 2593730). Treść ekspertyzy wariograficznej, o jakiej

stanowi art. 199a k.p.k. dowodzi wyłącznie tego, jakie były reakcje organiczne oskarżonego na określone zadawane mu pytania, które to reakcje odzwierciedlają stosunek emocjonalny strony biernej procesu do danych zdarzeń (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 7 grudnia 2016r., II AKa 157/16, Legalis nr 1591817). Wariograf pozwalając jedynie kontrolować wystąpienie nieświadomych reakcji organizmu nie może stanowić dowodu sprawstwa, czy winy, bowiem nie jest on „probierzem prawdomówności” oskarżonego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2021r., III KK 147/21, Legalis nr 2674958). Z uwagi na powyższe nawet w sytuacji, gdy oskarżony Z. K. (1) wypadł „korzystnie” podczas badania poligrafem z punktu widzenia oskarżyciela publicznego, zaś W. W. (1) i T. K. (1) „niekorzystnie”, to i tak zawsze owe wyniki Sąd oceniał przez pryzmat innych dowodów zgromadzonych w postępowaniu.

dokumenty

Za w pełni przydatne wiarygodne i przydatne dla celów postępowania Sąd uznał i wymienione wyżej w uzasadnieniu

	dokumenty. Zostały one sporządzone przez uprawnione organy, w ramach ich kompetencji. Ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania, Sąd nie znalazł także podstaw by czynić to z urzędu.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.-1.2.2.	częściowo wyjaśnienia J. B. (1)	Za niewiarygodne Sąd uznał twierdzenia J. B. (1) w części, w której zaprzeczyła ona swej świadomości co do rzeczywistego celu wyjazdu na Arubę (wskazując, jakoby miała dowiedzieć się o tym celu dopiero na samej już Arubie), a także w której zaprzeczyła, by jakiegokolwiek narkotyki miała przywieźć osobiście z Aruby. Takie twierdzenia J. B. (1) nie zasługiwały na wiarę, albowiem pozostawały w rażącej sprzeczności z uznanymi za wiarygodne w tym zakresie wyjaśnieniami Z. K. (1), które zostały wsparte opinią biegłej z dziedziny badań poligraficznych, a także omawiane twierdzenia J.	

		<p>B. (1) nie wytrzymywały krytyki w świetle zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Podkreślić bowiem należy, iż nawet z samych wyjaśnień J. B. (1) wynikało, iż E. G. i Z. Ł. nie byli bynajmniej w inkryminowanym okresie w żadnym związku, a nikt z wyjeżdżających nie ponosił żadnego kosztu owej wycieczki. Oceniając owo pozorowanie związku przez E. G. i Z. Ł. oraz fakt zasponsorowania wycieczki na egzotyczną wyspę przez osobę trzecią (W. I.) oczywistym w ocenie Sądu jest stwierdzenie, że już w chwili wyjazdu z Polski J. B. (1) miała pełną świadomość, że rzeczywistym celem owego wyjazdu jest przemycenie narkotyków.</p>	
<p>wyjaśnienia E. G.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom E. G. w pozostałym (niż wyżej wskazany) zakresie, albowiem pozostawały one w rażącej sprzeczności nie tylko z wyjaśnieniami Z. K. (1) oraz J. B. (1), a nader wszystko były wręcz skrajnie nielogiczne i niezgodne z zasadami doświadczenia życiowego.</p> <p>Negacja oskarżonej E. G. faktu jej świadomości rzeczywistego celu wyjazdu na Arubę nie zasługiwały na wiarę, albowiem wyjaśnienia takie pozostawały w</p>		

rażącej sprzeczności z uznanymi za wiarygodne w tym zakresie wyjaśnieniami Z. K. (1), które zostały wsparte opinią biegłej B. J. z dziedziny badań poligraficznych, a dodatkowo omawiane twierdzenia E. G. nie wytrzymały krytyki w świetle zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania oraz pozostawały nawet w częściowej opozycji do relacji J. B. (1). Podkreślenia wymaga, iż nawet z samych wyjaśnień E. G. wynikało, iż nie pozostawała ze Z. Ł. w inkryminowanym okresie w żadnym związku, a nadto że bynajmniej nie ponosiła ona żadnego kosztu owej wycieczki. Oczywistym jest zatem, że doszło do pozorowania związku przez E. G. i Z. Ł., a w konsekwencji oczywistym jawi się wiarygodność twierdzeń Z. K. (1). Dodatkowo nawet z twierdzeń J. B. (1) wynikało, że Z. K. (1) w obecności wszystkich uczestników wyjazdu rozpakowywał dostarczone mu opakowania po sokach celem wydobycia z nich prezerwatyw zawierających płynną kokainę i celem rozdzielania ich pomiędzy wszystkich członków wyjazdu. Sąd odmówił też twierdzeniom E. G., jakoby to Z. Ł. zaoferował i zasponsorował jej

	<p>wyjazd „wypoczynkowy” na Arubę – te twierdzenia pozostawały w jawnej sprzeczności z twierdzeniami Z. K. (1) oraz J. B. (1), co do których E. G. nie wskazała jakiegokolwiek okoliczności pozwalającej na wnioskowanie o próbie bezpodstawnego obciążania E. G..</p>	
wyjaśnienia A. S.	<p>Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom A. S. w pozostałym (niż wyżej wskazany) zakresie. Zaangażowanie A. S. w zorganizowanie przemytu kokainy z Aruby przez Holandię do Polski wynikało w ocenie Sądu niezbitie z uznanych za wiarygodne w tym zakresie wyjaśnień oskarżonego Z. K. (1), które zostały wsparte relacją R. G., a pośrednio – w zakresie czynu polegającego na przetworzeniu kokainy zasadowej w chlorowoderek kokainy – wyjaśnieniami J. B. (1) (wskazującymi, iż na polecenie Z. K. (1) musiała ona opuścić na pewien czas dom w R., gdyż według słów Z. K. (1) planowano wówczas podjąć działania dotyczące przemyconej kokainy) oraz opinią biegłego z dziedziny (...) (k.2029-2031 w zw. z k.140-144, którego opinia pozwalała na zweryfikowanie relacji procesowej Z. K. (1) dotyczącej procesu</p>	

	<p>przetwarzania kokainy zasadowej w chlorowodorek kokainy – zweryfikowanie w sposób pozytywny dla Z. K. (1)).</p>	
<p>wyjaśnienia M. B. (1)</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom M. B. (1) w części, w której zaprzeczał on swemu udziałowi w transakcji narkotykowej polegającej na nabyciu od Z. K. (1) i W. I. w dwóch transakcjach łącznie 100.000 g haszyszu (czyn przypisany oskarżonemu M. B. (1) w pkt.22. części rozstrzygającej). W tym zakresie relacja procesowa oskarżonego Z. K. (1) została uznana za w pełni wiarygodną – o transakcjach dot. haszyszu Z. K. (1) wyjaśniał od samego początku, zawsze w sposób konsekwentny i niezmienny, zaś wyjaśnienia Z. K. (1) w tym zakresie zostały wsparte również twierdzeniami R. G.. W tej sytuacji pozostające w opozycji do tych dowodów wyjaśnienia M. B. (1) musiały zostać uznane za zmierzające wyłącznie do uniknięcia odpowiedzialności karnej.</p>	
<p>Wyjaśnienia W. W. (3)</p>	<p>Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom W. W. (3) w zakresie, w którym oskarżony negował swoje sprawstwo co do przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (zarzuty XV.-XVII. aktu oskarżenia – przestępstwa przypisane</p>	

w pkt.7, 8 i 10 części rozstrzygającej wyroku). Te wyjaśnienia W. W. (3) nie zasługiwały w ocenie Sądu na wiarę, albowiem:

- pozostawały one w rażącej sprzeczności z wyjaśnieniami Z. K. (1), przy czym podkreślić należy, iż oskarżony K. w tym zakresie był bardzo konsekwentny i rzeczowy, już w początkowej fazie śledztwa przedstawiał okoliczności odbioru od W. W. (1) haszyszu spakowanego w walizkach, a następnie bardzo konsekwentnie wersję tę opisywał podczas późniejszych eksperymentów procesowych i w trakcie późniejszych przesłuchań,
- wprawdzie ilości haszyszu przemyconego do Polski oraz zbywanego przez W. W. (3) na terenie Polski (łącznie 130 kg) były bardzo duże, to jednak zestawiając je z treścią prawomocnego wyroku Sądu w Hamburgu skazującego W. W. (3) za wysoce zorganizowany proceder przemytów jednorazowo partii po 50 kilogramów haszyszu z Hiszpanii

do Danii uznać należało, że z całą pewnością W. W. (1) w 2009r. miał swobodny dostęp do „hurtowych” ilości haszyszu,

- wyjaśnienia Z. K. (1) obciążające W. W. (3) pozostawały w korelacji z treścią pierwszych wyjaśnień R. G. złożonych tuż po jego zatrzymaniu w dniu 13 grudnia 2016r., a więc w czasie, kiedy nie miał on możliwości zapoznania się z treścią wyjaśnień Z. K. (1); przypomnieć zaś należy, że nie tylko z wyjaśnień Z. K. (1), ale również wyjaśnień jego ówczesnej konkubiny partnerki życiowej J. B. (1) wynikało niezbitcie, że R. G. był osobą związaną ze Z. K. (1) więzami wręcz przyjaźni, któremu Z. K. (1) zwierzał się na bieżąco z podejmowanych działań;
- wyjaśnienia W. W. (3) musiały zostać ocenione dodatkowo przez pryzmat opinii biegłej z dziedziny badań poligraficznych, która to opinia wskazała, że udzielając przeczącej odpowiedzi na pytania krytyczne dot. przekazywania/

sprzedawania/
udostępniania
marihuany Z. K. (1)
(test pierwszy) oraz
dot. przekazywania/
sprzedawania/
udostępniania
haszyszu Z. K. (1)
(test drugi) W. W. (1)
reagował w sposób, w
jaki typowo reaguje
osoba ukrywająca
swoją udział w
zdarzeniu,
wprowadzająca w
błąd, a więc
odpowiadająca
nieszczercze na
pytania dotyczące
rozpatrywanych
zdarzeń, zaś nie
wykazywał takich
reakcji w odniesieniu
do pytań dot. wzięcia
udziału w przemyśle
narkotyków/w
przewożeniu
narkotyków przez
granice „po wyjściu
z więzienia z
w Niemczech” (test
trzeci). Wyniki opinii
w zestawieniu z
innymi dowodami
(przede wszystkim
wyjaśnieniami Z. K.
(1), ale również
zeznaniem R. G.)
podważały więc
wiarygodność
wyjaśnień W. W.
(3) w zakresie
dot. stawianych mu
zarzutów w pkt. XVI.
oraz XVII. aktu
oskarżenia
(przestępstwa
przypisane w pkt.
8. oraz 10. części
rozstrzygającej

wyroku) oraz nie podważały tezy oskarżenia zawartej w zarzucie XV. aktu oskarżenia, albowiem Sąd ustalił, iż do wewnątrzspółnotowej dostawy haszyszu z Hiszpanii do Polski doszło przed osadzeniem W. W. (3) w jednostce penitencjarnej na terenie Niemiec (a nie po).

Z tych przyczyn Sąd uznał, iż wyjaśnienia Z. K. (1) co do okoliczności współdziałania z W. W. (1) w kwestii przekazywania haszyszu za pośrednictwem W. I. oskarżonemu M. B. (1) i przekazania haszyszu A. S., zasługują na wiarę. Skutkiem takiej oceny tych wyjaśnień było też ustalenie, iż W. W. (1) nie tylko w 2009r. wziął udział w obrocie znacznymi ilościami haszyszu, lecz – co jest naturalną i oczywistą konsekwencją - musiał wcześniej wziąć udział w jego wewnątrzspółnotowym nabyciu z zagranicy do Polski, przy czym z racji swojego zaangażowania w międzynarodowy proceder przemytu narkotyków W. W. (1) niewątpliwie dysponował możliwościami i kontaktami umożliwiającymi dokonanie przywozu haszyszu z Hiszpanii nie tylko do Danii

	<p>(za co został skazany przez sąd niemiecki i których to przestępstw nie kwestionował również w niniejszym postępowaniu), lecz również do Polski.</p>	
<p>częściowo wyjaśnienia Z. K. (1)</p>	<p>W pozostałych przypadkach stanowiących przedmiot niniejszego postępowania tj. w odniesieniu do:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zarzutów przestępstw z art.258§1 k.k. stawianych T. K. (1) i M. B. (1), • Zarzutu udziału w obrocie kokainą i marihuaną zarzuconego T. K. (1), • zarzutu udziału w obrocie kokainą i marihuaną zarzucanego M. B. (1) (część zarzutu XXV. aktu oskarżenia) <p>Sąd uznał, że wyjaśnienia Z. K. (1) jako <u>jedyny</u> dowód w tym zakresie nie powinien być uznany za wystarczający do podważenia wiarygodności oskarżonych T. K. (1) i M. B. (1), co prowadziło do uniewinnienia tych oskarżonych od zarzucanych im przestępstw, zaś w przypadku czynu zarzuconego M. B. (1) w pkt.XXV. aktu oskarżenia – do zmodyfikowania opisu przestępstwa</p>	

	<p>przypisanego temu oskarżonemu (vide:pkt.22 części rozstrzygającej) przez pominięcie transakcji, których przedmiotem miałyby być kokaina i marihuana.</p> <p>Przypomnieć w tym miejscu należy, iż również Prokurator w szeregu sprawach opartych <u>wyłącznie</u> na twierdzeniach Z. K. (1) uznawał, że nie mogą być one uznane za wystarczająco wiarygodny dowód i umarzał postępowania (vide: liczne dołączane do akt sprawy odpisy postanowień o umorzeniu śledztwa).</p>	
<p>wyjaśnienia W. I.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego W. I. w części, w której kwestionował on swoją przywódczą rolę w zorganizowaniu grupy osób, które udały się na Arubę celem dokonaniu przemytu kokainy do Polski, jak również w której kwestionował swój udział w transakcjach narkotykowych dotyczących haszyszu (zarzuty stawiane W. W. (3) w pkt.XVI. aktu oskarżenia oraz M. B. (1) w pkt.XXXV. aktu oskarżenia) – w tym zakresie wyjaśnienia te pozostawały w rażącej sprzeczności z uznanymi za wiarygodne wyjaśnienia Z. K. (1), które zostały wsparte częściowo wyjaśnieniami J. B.</p>	

	<p>(1), relacją R. G. i M. C. czy opiniami biegłej z dziedziny badań poligraficznych.</p>	
	<p>Z uwagi na śmierć W. I., wyłączenie jego sprawy do odrębnego rozpoznania i umorzenia postępowania co do czynów zarzuconych temu oskarżonemu, nieprzydatne dla ustaleń faktycznych w zakresie zdarzeń będących przedmiotem rozstrzygnięcia w uzasadnianym wyroku okazały się:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zeznania R. W. k.1344-1345 w zw. z 330-333 akt głównych oraz k.383-839, 863-865, 867-869 teczki tematycznej nr 1, • zeznania S. W. (k.1351-1356 w zw. z k.295-302 akt głównych oraz k.845 teczki osobowej nr 1) – jako dotyczące zarzutów stawianych W. I. i nieprzydatne w odniesieniu do pozostałych czynów zarzuconych w akcie oskarżenia; w szczególności w tym miejscu zaznaczyć, iż zeznania te nie pozwalały kategoriycznych ustaleń co do udziału T. K. (1) czy M. B. (1) w okresie od sierpnia 2009r. do 31 sierpnia 2010r. w zorganizowanej 	

grupie przestępczej kierowanej przez W. I.; świadek S. W. wskazywał wprawdzie na zażyłą znajomość T. K. (1) z W. I. oraz ich znajomość z M. B. (1), jednakże nie sposób w ocenie Sądu uznać, iż tak opisywana znajomość miałaby jakiś związek z konkretnymi zdarzeniami przestępczymi- zeznania S. W. w tym zakresie były niezwykle ogólnikowe („oni zajmowali się wszystkim, narkotykami, paserstwem wszystko dosłownie co przynosiło zysk na tamte czasy”) i nie pozwalały na ustalenie konkretnego zdarzenia, które można by oceniać w kategoriach dokonania przestępstwa, zaś wiedza świadka była wiedzą właściwie pochodzącą z plotek („słyszałem na mieście, mówili że (...); „mówię to co mówili na mieście) i jako taka była nieprzydatna dla poczynienia kategorycznych ustaleń;

- zeznania Z. G. z d. S., ps. (...) (k.1369-1373 w zw. z 540-541)
- zeznania P. S. (2) k.1395-1396 w zw. z k.68-74 załącznika do teczki osobowej nr I (od początku protokołu do słów „myśmy sprzedali te 4 litry za 5.200 Euro” – k. 70), k.81-85 załącznika do teczki osobowej nr I (od słów „W. W. (6) ps. (...) do słów „ sprzedaliśmy im po 1.300 euro za litr”) oraz k.655-657 tom IV teczki osobowej nr I;
- zeznania P. S. (1) (k.1488-1497 w zw. z k.149-151, 311-317, 318-322, 336-341, 427-432, 456-458, 474-477, 621-623, 665-670 załącznika do teczki osobowej nr 1 odczytane w zakresie opisanym w protokole rozprawy z 9 września 2019r.); dodać należy w tym miejscu, iż zeznania P. S. (1) nie pozwalały kategorycznych ustaleń co do udziału T. K. (1) czy M. B. (1) w okresie od sierpnia 2009r. do 31 sierpnia 2010r. w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. I.; P. S. (1) wskazywał wprawdzie na znajomość T. K. (1) i M. B. (1)

z W. I., opisywał przestępstwa dokonane przez M. B. (1) (za które oskarżony ten został już skazany i które nie były przedmiotem niniejszego postępowania), jednakże nie podawał żadnych okoliczności pozwalających na wnioskowanie, iż znajomość W. I. z M. B. (1) i T. K. (1) mogłaby zostać uznana za ich udział w zorganizowanej grupie przestępczej;

- zeznania J. S. (2) (k.1749 w zw. z (...) - (...))
- zeznania W. W. (6) (k.1753-1754 w zw. z k.351-353, 530-533, 536-537)
- zeznania świadka S. S. k.2136-2137 w zw. z k.2044, 2045-2046, 2047)
- zeznania świadka D. F. (k.2137-2138).

Za nieprzydatne dla poczynienia ustaleń z uwagi na ich treść Sąd uznał zeznania świadka zeznania D. K. (k.1393-1394 w zw. 471-476 teczki osobowej nr 3).

3. **PODSTAWA
PRAWNA WYROKU**

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1, 16, 23, 28	A. S., Z. K. (1), J. B. (1), E. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W odniesieniu do zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej przedstawionego A. S. w pkt.XI. aktu oskarżenia, Z. K. (1) w pkt.XI. aktu oskarżenia, J. B. (1) w pkt.XXVI. aktu oskarżenia oraz E. G. w pkt.XXVIII. aktu oskarżenia należy określić, że oczywistym jest, iż współdziałanie kilku lub więcej osób w popełnieniu czynu/ czynów zabronionych nie przesądza jeszcze o istnieniu przesłanek uzasadniających przypisanie sprawcom udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Zorganizowana grupa przestępcza to coś więcej niż współsprawstwo, czy luźna grupa osób zamierzających popełnić wspólnie przestępstwo/ przestępstwa. Zgodnie z art.258§1 k.k. przestępstwo w nim stypizowane popełnia ten, kto bierze udział w			

zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego. Kodeks karny nie zawiera legalnej definicji „zorganizowanej grupy przestępczej”.

Każdorazowo kwestia ta podlega ocenie Sądu w konkretnej sprawie, przy czym w tym zakresie istnieje bogate (choć ewoluujące w czasie) orzecznictwo Sądów – w szczególności Apelacyjnych - wskazujące na podstawowe, istotne elementy, które pozwalają na uznanie określonej grupy ludzi popełniających przestępstwa za zorganizowaną grupę przestępczą. Pojęciem wyjściowym dla określenia zakresu znamion przestępstwa z art.258 k.k. jest pojęcie „grupy”. Z socjologicznego punktu widzenia pod tym pojęciem rozumie się pewną liczbę osób – co najmniej trzech – posiadających wspólne wartości, oddzielonych od innych zbiorowości wyraźną zasadą odrębności. Cechą charakterystyczną takiej grupy jest istnienie członków, którzy określają cele grupy i identyfikują się z jej zbiorowym dążeniem oraz zadania członków grupy, ich funkcje. Grupa opiera się na określonej formie współdziałania i

porozumienia ludzi, w oczywisty sposób zatem pozostaje w związku z definicją współsprawstwa z art.18§1 k.k.. Popęlnienie przestępstwa przez grupę osób czy współsprawców jest głównym celem tej wspólnej działalności. Podkreślić należy, iż ustawodawca nie penalizuje w jakiś odrębny sposób przestępstw popełnionych przez grupę osób, których działanie będzie mieściło się w granicach art.18§1 k.k. i to bez względu na ilość tychże przestępstw. Tym samym nie sposób z samej tylko liczby przestępstw popełnionych przez grupę osób współdziałających ze sobą w ramach współsprawstwa wnioskować o działaniu przez nich w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Zorganizowaną grupę przestępczą tworzą bowiem co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnienie określonego przestępstwa/przestępstw lub też generalnie popełnianie przestępstw o luźnym związku, między innymi bez stałych ról, w każdym bądź razie większym określeniu ról niż przy współsprawstwie o (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 25 marca 1999r., II AKa 45/99, OSA 2000, Nr 2, poz. 15). Dodatkowym bowiem elementem kwalifikującym

odpowiedzialność z art.258 k.k. jest branie udziału w grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, przy czym grupa taka musi być „zorganizowana”. Zorganizowana grupa, mająca na celu dokonywanie przestępstw, tym właśnie różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że jest zorganizowana, a więc posiada trwałą strukturę, czy to pionową - z przywódcą kierującym działalnością, czy poziomą - ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł. Grupa zorganizowana to coś znacznie więcej zatem niż współsprawstwo czy luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. W pojęciu „zorganizowania” tkwią bowiem warunki podstawowej wewnętrznej struktury organizacyjnej (choćby z niskim stopniem zorganizowania), jakaś trwałość, jakieś więzy organizacyjne w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi popełniania przestępstw, wyszukiwanie miejsc dla przechowywania łupu, rozprowadzanie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania

socjologiczno-
psychologiczne między
członkami (vide: wyrok
Sądu Apelacyjnego w
Krakowie z dnia 7
grudnia 2000r., II AKa
184/00, KZS 2001, Nr
1, poz. 26). Pomocne
w ustaleniu treści
pojęcia „zorganizowana
grupa przestępcza” mogą
być zarówno oceny
dokonywane z punktu
widzenia
psychologicznego
(powiązania między
członkami grupy,
wzajemna pomoc,
ochrona, jednoczący cel
zdobywania środków na
utrzymanie, alkohol i
rozrywki oraz na
działalność przestępczą),
jak i socjologicznego
(zbiorowość wyznająca
wspólne wartości,
zachowująca odrębność
od społeczeństwa i jego
struktur) (vide: wyrok
Sądu Apelacyjnego w
Lublinie z dnia 23 lipca
2002r., II AKa 148/01,
Prok. i Pr. - wkł. 2003, Nr
4, poz. 20).

Odnosząc te rozważania
ogólne do realiów
rozpoznawanej sprawy
wskazać należy, iż
materiał dowodowy (w
szczególności uznane za
całkowicie wiarygodne w
tym zakresie wyjaśnienia
oskarżonego Z. K. (1)
wsparte innymi dowodami
- częściowo wyjaśnieniami
W. I., J. B. (1), E. G.,
zeznaniaми R. G. i M. C.)
pozwalały na uznanie, że w
lutym 2012r. w P. powstała

i działała kierowana przez W. I. (objętego aktem oskarżenia, zmarłego w toku postępowania jurysdykcyjnego, wobec którego postępowanie wyłączono do odrębnego rozpoznania i prawomocnie umorzono) zorganizowana grupa przestępcza, w skład której wchodził również A. S., Z. K. (1), J. B. (1), E. G. i Z. Ł. (który zmarł 19 lutego 2012r.). Celem działania owej zorganizowanej grupy przestępczej było dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii – w szczególności dokonanie przemytu do Polski kokainy zasadowej i następnie przetworzenie jej na produkt nadający się do zbycia „na rynku”. Analizując sposób dokonania przemytu, a następnie przetworzenia przemyconej kokainy zasadowej w chlorowodorek kokainy należy stwierdzić, że między członkami omawianej zorganizowanej grupy przestępczej istniał jasny, precyzyjny podział ról i element organizacyjny. Niewątpliwie W. I. był liderem owej grupy oraz jej głównym organizatorem – to on wysunął pomysł przemytu z Aruby przez Holandię do Polski, znał i zwerbował do współpracy A. S. jako osobę mającą kontakt

z dostawcą kokainy na Arubie, zwerbował Z. K. (1) i Z. Ł. jako kurierów, sfinansował zakup biletów lotniczych dla wszystkich czterech kurierów, „opiekował się” Z. Ł., gdy ten w z uwagi na problemy w wydaleniem połączonych narkotyków zamieszkał w Hotelu (...). Z kolei oskarżony A. S. był osobą, która na polecenie W. I. nawiązała kontakt z dostawcą kokainy zasadowej na terytorium Aruby, a już po dokonaniu przemytu wspólnie ze Z. K. (1) zajął się przetworzeniem przemyconej kokainy zasadowej z chlorowodorek kokainy, a więc produkt nadający się do finalnej sprzedaży „na rynku”. Oskarżeni Z. K. (1), J. B. (1) i E. G., a także Z. Ł. (który z uwagi na swą śmierć nie mógł zostać oskarżonym w niniejszej sprawie) pełnili rolę „kurierów” narkotykowych, którzy fizycznie dokonali przewiezienia kokainy zasadowej do Polski, a Z. K. (1) dodatkowo wspólnie z A. S. zajął się przetworzeniem przemyconej kokainy zasadowej w chlorowodorek kokainy. Wszystkie te okoliczności nie pozostawiają wątpliwości, że istniał wspólny wyznaczony cel podjętych działań, który sprowadzał się do dokonania przemytu kokainy na terytorium

Polski, by następnie ją przetworzyć na produkt nadający się do obrotu – dający się spieniężyć, przy czym każdy z członków niewątpliwie posiadał świadomość, że w swojej działalności przestępczej działać będą wspólnie jako jedna grupa. Podkreślić też należy, iż wylot na Arubę w celu przemytu narkotyków cechował się wysokim stopniem komplikacji i wymagał podjęcia znacznego wysiłku organizacyjnego.

Powyższe rozważania, w ocenie Sądu Okręgowego, nie pozostawiają cienia wątpliwości, że całokształt działalności oskarżonych nosił znamiona działania w zorganizowanej grupie przestępczej. Podkreślić w tym miejscu należy, że udział w strukturze organizacyjnej o przestępczym charakterze nie musi bynajmniej oznaczać współudziału wszystkich jej członków we wszystkich przestępstwach popełnianych przez grupę. Konfiguracje osobowe podczas poszczególnych przestępstw popełnianych w ramach grupy mogą być różne, zaś udział w zorganizowanej grupie przestępczej stanowi samodzielne przestępstwo niezależnie od tego, czy jej członek w ramach grupy realizuje, bądź współrealizuje znamiona jakiegokolwiek innego

przestępstwa. W
 konsekwencji fakt, iż
 przetworzeniem
 przemycanej kokainy
 zasadowej w
 chlorowodorek potasu
 zajęli się wyłącznie A. S. i
 Z. K. (1) w żaden sposób
 nie przekreślał zasadności
 zarzutu z art. 258§1
 k.k. stawianego wszystkim
 wyżej wymienionym
 oskarżonym.

Dodać w tym miejscu
 należy, iż czasokres
 udziału Z. K. (1)
 w zorganizowanej grupie
 przestępczej kierowanej
 przez W. I. został
 zawężony w stosunku
 do opisu zarzucanego
 czynu, albowiem materiał
 dowodowy nie pozwalał w
 ocenie Sądu na ustalenie,
 iż wcześniejsze niż przed
 lutym 2012r. kontakty/
 relacje Z. K. (1) z W.
 I. miały by świadczyć o
 tym, iż były one udziałem
 w zorganizowanej grupie
 przestępczej.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2, 17, 24, 29	A. S., Z. K. (1), J. B. (1), E. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgromadzony w toku procesu materiał dowodowy w postaci w pełni wiarygodnych w			

tym zakresie wyjaśnień Z. K. (1), wspartych innymi dowodami tj. częściowo wyjaśnieniami W. I., J. B. (1), E. G., zeznaniami R. G. i M. C. oraz dowodami z dokumentów w postaci protokołu ekshumacji zwłok Z. Ł., protokołu oględzin zewnętrznych i sekcji zwłok Z. Ł. oraz opinii biegłego z zakresu badań chemicznych dot. kokainy znalezionej w zwłokach Z. Ł. i opinii biegłej z dziedziny badań poligraficznych) pozwalały na kateryczne ustalenie, iż oskarżeni A. S., Z. K. (1), J. B. (1), E. G., działając w ramach wyżej opisanej zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z nieżyjącymi już obecnie W. I. i Z. Ł. wzięli udział w przywozie z wyspy Aruba do Holandii, a następnie w wewnątrzspółnotowym nabyciu (stosownie do ustawowej definicji „wewnątrzspółnotowego nabycia” z art. 4 pkt 33 u.p.n.) z Holandii do Polski środków odurzających w znacznych ilościach w ilości nie mniejszej niż około 2.500 g kokainy zasadowej, przy czym rola A. S. polegała na tym, że wspólnie z W. I. zorganizował wylot kurierów – skontaktował

się z dostawcą narkotyku na Arubie po to, by wysłani kurierzy tj. Z. K. (1), J. B. (1), E. G. i Z. Ł. mogli udać się na Arubę i następnie przewieźć stamtąd przez Holandię do Polski przekazaną im kokainę zasadową. Ilość środka odurzającego będącego przedmiotem wewnątrzspółnotowej dostawy (łącznie około 2.500 g kokainy zasadowej) niewątpliwie uznać należy za znaczną, bowiem z pewnością mogłaby ona wystarczyć na jednorazowe zaspokojenie potrzeb co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2015r., II AKa 259/14, Lex nr 1651799). Bezspornym było przy tym działanie przez oskarżonych w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, albowiem w sposób świadomy brali oni udział w przewiezieniu kokainy zasadowej do Polski. Z uwagi na fakt, iż omawiane przestępstwo zostało popełnione w ramach działania zorganizowanej grupy przestępczej w kwalifikacji prawnej przepisowi art.55 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii musiał również towarzyszyć przepis art.65§1 k.k..

#	3.3. Podstawa prawna skazania albo	3, 18	A. S., Z. K. (1)
---	---	--------------	-------------------------

	<p>warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Zgodnie z art.53 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii karze podlega ten kto, wbrew przepisom ustawy, wytwarza, przetwarza albo przerabia środki odurzające lub substancje psychotropowe albo przetwarza słomę makową. Przepis art.53 ust.2 tej ustawy określa kwalifikowany typ tegoż przestępstwa stanowiący zbrodnię, stanowiąc, że jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust.1, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych albo słomy makowej lub czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3. Definicja legalna „wytwarzania” została zawarta w art.4 pkt 35 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Zgodnie z tą definicją wytwarzaniem są czynności, za pomocą których mogą być otrzymywane środki odurzające, substancje psychotropowe, prekursorzy albo środki</p>			

zastępcze, ich
oczyszczanie, ekstrakcję
surowców i półproduktów
oraz otrzymywanie soli
tych środków lub
substancji. Określenie
„znaczna ilość” nie została
natomiast zdefiniowana
przez ustawodawcę. W
literaturze dominuje
pogląd, że do określenia
znacznej ilości narkotyków
używać należy kryterium
ilościowo-jakościowego i
przyjmować, że chodzi o
taką ilość, która zaspokoi
potrzeby kilkudziesięciu
osób uzależnionych (zob.
M. Bojarski, W.
Radecki, Przewodnik po
pozakodeksowym prawie
karnym, Wrocław 1998,
s. 240; T. L. Chruściel,
M. Preiss-Mysłowska,
Ustawa o przeciwdziałaniu
narkomanii. Komentarz.
Warszawa 2000, s.
257; S. Kosmowski,
Podstawowe problemy
stosowania przepisów
kryminalizujących
nielegalny obrót
narkotykami, Prob.Pr.Kar.
2004, nr 25, s. 35;
T. Strogosz, Ustawa o
przeciwdziałaniu
narkomanii. Komentarz,
Warszawa 2008, s. 373;
K. Łucarz, A. Muszyńska,
Ustawa o przeciwdziałaniu
narkomanii. Komentarz,
Warszawa 2008,
s.480-481). Również w
orzecznictwie ugruntował
się pogląd – w
całości podzielany przez
Sąd orzekający w
niniejszej sprawie –
zgodnie z którym jeżeli
przedmiotem czynności

wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, to jest to „znaczna ilość” w rozumieniu tej ustawy (zob. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2006r., sygn. akt II KK 47/05, OSNKW 2006, z.6, poz.57; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 lutego 2007r., sygn. akt III KK 257/06, LEX nr 323801, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2008r., sygn. akt III KK 30/08, LEX nr 418629, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2009r., sygn. akt I KZP 10/09, OSNKW 2009/10/84, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2011r., sygn. akt IV KK 127/11, LEX nr 897769).

Odnosząc te uwagi do realiów niniejszej sprawy wskazać należy, iż materiał dowodowy w postaci uznanych za w pełni wiarygodne w tym zakresie wyjaśnień Z. K. (1) wspartych relacją R. G. i M. C., a także zweryfikowanych (pozytywnie) opinią biegłego R. J., pozwalał na ustalenie, iż już po dokonanych przemyśle

kokainy zasadowej, część z niej, która została przemycona przez Z. K. (1), J. B. (2) i E. G. (a więc z pominięciem kokainy pozostającej wówczas ciągle w ciele Z. Ł.) została w okresie od 16 do 18 lutego 2012r. w miejscu zamieszkania Z. K. (1) w miejscowości R., zgodnie z pierwotnym planem zorganizowanej grupy przestępczej (która została zawiązana celem dokonania przemytu kokainy zasadowej oraz następnie jej przetworzenia na produkt nadający się do zbycia), przez działających w tym zakresie wspólnie i w porozumieniu A. S. i Z. K. (1) przetworzona, przy czym podjęte działania dotyczyły kokainy zasadowej w ilości około 1.600 g, która została przetworzona w chlorowoderek kokainy, a więc w produkt nadający się wprowadzenia do obrotu. Owo przetworzenie kokainy zasadowej w chlorowoderek kokainy niewątpliwie wyczerpuje znamiona „wytwarzania” w rozumieniu art.4 pkt 35 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Ilość kokainy zasadowej będącej przedmiotem przetworzenia oraz „wyniku” owego działania w postaci chlorowodoru kokainy bez wątpienia stanowiły ilość znaczną, bowiem z pewnością mogłaby ona wystarczyć

na jednorazowe zaspokojenie potrzeb nawet nie tylko kilkudziesięciu, ale nawet kilkuset osób uzależnionych.

Bezspornym było przy tym działanie przez oskarżonych w sposób umyślny z zamiarem bezpośrednim, albowiem w sposób świadomy brali oni udział w procesie przetwarzania kokainy zasadowej w chlorowoderek kokainy, zaś z uwagi na fakt, iż omawiane przestępstwo zostało popełnione w ramach działania zorganizowanej grupy przestępczej w kwalifikacji prawnej przepisowi art.53 ust.1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii musiał również towarzyszyć przepis art.65§1 k.k..

#	3.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	4	A. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art.263§2 k.k. przestępstwo popełnia ten, kto bez wymaganego zezwolenia posiada broń palną lub amunicję. Ustawodawca penalizuje więc określony stan (posiadanie broni lub			

amunicji), pomimo braku indywidualnej decyzji administracyjnej o określonej treści (zezwolenie na posiadanie broni). Aby ustalić czy sprawca swoim zachowaniem wyczerpuje znamiona przestępstwa, wystarczy stwierdzenie tych dwóch okoliczności.

W niniejszej sprawie, w świetle wyników przeszukania miejsca zamieszkania A. S. dokonanego w dniu 13 grudnia 2016r. (k.44-50 wraz z materiałem poglądowym k.59-126), opinii biegłego z dziedziny badań broni i balistyki P. M. (k.1497 w zw. z k.592-594 teczki osobowej nr 2 oraz opinia pisemna k.245-248 teczki osobowej nr 2), a także wyjaśnień samego oskarżonego przyznającego się do popełnienia przestępstwa zarzuconego mu w pkt.XIV. aktu oskarżenia nie mogło budzić żadnych wątpliwości, że A. S. posiadając bez stosownego zezwolenia amunicję w postaci 20 sprawnych technicznie (próba ich strzelenia przez biegłego z broni właściwego kalibru zakończyła się pozytywnie – odpaliły prawidłowo) nabojów pistoletowych kaliber 9 mm M. produkcji polskiej wypełnił znamiona przestępstwa z art.263§2 k.k..

#	3.5. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	7	W. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Material dowodowy w postaci uznanych w tym zakresie za w pełni wiarygodne wyjaśnień Z. K. (1) wspartych relacją R. G. i pośrednio wynikami opinii biegłej z dziedziny badań poligraficznych pozwalał na ustalenie, iż w okresie od 1 stycznia do 28 września 2009r. W. W. (1) dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z Hiszpanii do Polski co najmniej 130.000 g haszyszu, który następnie przechowywał w W.. Przypomnieć należy, iż w 2009r. W. W. (1) trudnił się przemytem hurtowych ilości haszyszu (tj. żywicy konopii innych niż włókniste) i przebywając generalnie na terytorium Polski nadzorował stąd przestępczy proceder polegający na przewozach z Hiszpanii do Danii hurtowych ilości haszyszu przez osoby pełniące rolę kurierów narkotykowych (za co został skazany przez Sąd w Hamburgu), przy czym na podstawie wyjaśnień Z. K. (1) Sąd ustalił, iż co najmniej 130.000 g haszyszu</p>			

(która następnie stała się przedmiotem obrotu na terenie Polski) została przemycona przez W. W. (3) z terytorium Hiszpanii do Polski. Niezależnie od tego, że materiał dowodowy nie pozwalał na poczynienie dokładniejszych ustaleń w tym zakresie (w szczególności przy udziale jakich kurierów, jakimi środkami transportu, przez jakie przejście graniczne) niewątpliwym było, że skoro haszysz został przemieszczony z terytorium H. na terytorium Polski, to niewątpliwie doszło do wewnątrzspółnotowego nabycia (stosownie do ustawowej definicji „wewnątrzspółnotowego nabycia” z art. 4 pkt 33 u.p.n.) z Hiszpanii do Polski środków odurzających w znacznych ilościach w ilości nie mniejszej niż 130.000 g haszyszu, która bez wątpienia kwalifikuje się do uznania jej za znaczną, bowiem z powodzeniem mogłaby ona wystarczyć do jednorazowego zaspokojenie potrzeb nawet wielu tysięcy osób uzależnionych. Uwzględniając treść wyjaśnień W. W. (3) odnośnie sposobu przemytów haszyszu z Hiszpanii niewątpliwym była konieczność przyjęcia, że przemyty 130 kg haszyszu nie nastąpiły podczas

jednego transportu, a w konsekwencji celowym było przyjęcie w kwalifikacji prawnej zachowania oskarżonego oprócz art.55 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii również art.12 k.k. i to w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania przestępstwa (art.4§1k.k.) jako względniejszej dla W. W. (3) (ówczesny art..12 k.k. nie przewidywał obligatoryjnego nadzwyczajnego obostrzenia kary).

#	3.6. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	8, 10, 22	W. W. (1), M. B. (1)
---	--	------------------	---------------------------------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Zgodnie z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii zarzut popełnienia tego przestępstwa można zasadnie postawić takiej osobie, która wbrew przepisom art.33 – 35 i 37 tej ustawy, wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe lub słomę makową albo uczestniczy w takim obrocie, a przedmiotem czynu jest znaczna ilość środków odurzających, substancji

psychotropowych lub słomy makowej. Akt czynności wykonawczej opisywanego przestępstwa polega zatem na niezgodnym z ustawą wprowadzaniu do obrotu środków odurzających, substancji

psychotropowych lub słomy makowej, bądź na uczestniczeniu w takim obrocie (vide: T. L. Chruściel, M. Preiss-Mysłowska, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2000, s.274-275). Zgodnie z poglądem doktryny obrót środkami odurzającymi, substancjami

psychotropowymi i słomą makową należy rozumieć jako przeniesienie własności bądź posiadania tych środków lub substancji lub słomy makowej odpłatne bądź nieodpłatne.

Wprowadzanie do obrotu środków odurzających i substancji

psychotropowych związane jest m. in. z wyjściem poza etap produkcji tych środków oraz substancji i polega na odpłatnym bądź nieodpłatnym przekazaniu innej osobie byleby sprawca przewidywał możliwość, iż przekazywane środki lub substancje znajdą się w ten sposób w obrocie i co najmniej godził się na to. Sprawcą przestępstwa polegającego

na wprowadzeniu do obrotu środków odurzających lub substancji psychotropowych będzie np. ten kto je wytworzył wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, jak również ten, kto w sposób sprzeczny z prawem wszedł w posiadanie tych środków lub substancji. Uczestniczenie w obrocie polega natomiast na przyjęciu - odpłatnie bądź nieodpłatnie - środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej w celu późniejszego ich przekazania innej osobie, również odpłatnie bądź nieodpłatnie.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w szczególności uznane za w pełni wiarygodne wyjaśnienia Z. K. (1) wsparte dowodami w postaci opinii biegłego z dziedziny badań poligraficznych oraz wyjaśnieniami R. G. pozwalał na ustalenie, iż oskarżeni W. W. (1) oraz M. B. (1) wypełnili swoimi zachowaniami znamiona charakteryzujące sposób popełnienia przestępstwa uczestnictwa w nielegalnym obrocie środkami odurzającymi. Stwierdzić należy bowiem, iż z całą pewnością doszło do uczestnictwa tych oskarżonych w nielegalnym obrocie środkami odurzającymi

w postaci środków odurzających tj. haszyszu (działający jako zbywca W. W. (1) – przestępstwo przypisane w pkt.8 części rozstrzygającej wyroku oraz działający jako nabywca od Z. K. (1) i W. I. oskarżony M. B. (1) – przestępstwo przypisane w pkt.22 części rozstrzygającej wyroku) oraz marihuany (działający jako zbywca W. W. (1) – przestępstwo przypisane w pkt.10 części rozstrzygającej wyroku), a także w postaci substancji psychotropowych tj. amfetaminy (działający jako zbywca W. W. (1) – przestępstwo przypisane w pkt.10 części rozstrzygającej wyroku). Wymienieni oskarżeni w sposób sprzeczny z prawem wchodzili w posiadanie tych środków odurzających lub substancji psychotropowych (oskarżony W. W. (1), przy czym co do haszyszu ustalono, iż był on wcześniej przedmiotem przemytu z Hiszpanii) zbywając je (W. W. (1)) i nabywając (M. B. (1)) celem dalszej odsprzedaży. Oskarżeni występowali więc w charakterze nabywcy bądź zbywcy środków odurzających/substancji psychotropowych i taki właśnie był ich udział w przestępczym procederze obrotu narkotykami.

Sąd nie miał przy tym żadnych wątpliwości co do wypełnienia przez wymienionych oskarżonych znamion strony podmiotowej omawianego przestępstwa uczestnictwa w nielegalnym obrocie narkotykami.

Przestępstwo to można popełnić jedynie umyślnie, z zamiarem bezpośrednim bądź ewentualnym (vide: T. L. Chruściel, M. Preiss-Mysłowska, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Wydawnictwo C. H. Beck, Warszawa 2000, s.278). Mając na uwadze materiał dowodowy, w szczególności wyjaśnienia Z. K. (1) Sąd stwierdził, iż oskarżeni W. W. (1) i M. B. (1) dokonując czynów im przypisanych niewątpliwie działali z zamiarem i to bezpośrednim – zamiar taki wynikał wprost z wyjaśnień Z. K. (1), ale również z oceny całokształtu opisanego zachowania oskarżonych. Wobec faktu, iż zachowania poszczególnych oskarżonych nie były działaniami jednorazowymi, lecz licznymi, rozciągniętymi w czasie - zachowaniami polegającymi na udziale w poszczególnych transakcjach narkotykowych (dotyczących za każdym razem jakiejś transzy narkotyku) zasadne stało

się ustalenie, iż zachowania te podejmowane były w krótkich odstępach czasu, a przy tym niewątpliwie w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a zatem zasadne stało się przyjęcie, iż każdy z oskarżonych popełnił za każdym razem jeden czyn zabroniony – czyn ciągły w rozumieniu art.12 k.k., a obejmujący wielość zachowań. Elementem łączącym poszczególne zachowania danego oskarżonego w całość stał się jednolity zamiar obejmujący całość jego aktywności (ustawodawca opowiedział się tym samym za tzw. subiektywną koncepcją przestępstwa ciągłego). W konsekwencji tego również art.12 k.k. znalazł się w kwalifikacji prawnej czynu poszczególnych oskarżonych i to w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania przestępstwa (art.4§1k.k.) jako względniejszej dla W. W. (3) i M. B. (3) (ówczesny art..12 k.k. nie przewidywał obligatoryjnego nadzwyczajnego obostrzenia kary).

Mając na uwadze poczynione ustalenia co do ilości środków odurzających/substancji psychotropowych będących przedmiotem każdego z przestępstw przypisanych w/w oskarżonym zasadne stało

się zdaniem Sądu przyjęcie, iż w każdym z tych przypadków była to znaczna ilość nakazująca zakwalifikować czyny każdego z oskarżonych jako przestępstwo z art.56 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

W oparciu o zgromadzoną dokumentację dotyczącą uprzedniej karalności oraz danych o okresach osadzenia w warunkach izolacji więziennej Sąd ustalił nadto, iż oskarżony W. W. (1) przestępstwa udziału w nielegalnym obrocie narkotykami przypisanego mu w pkt.10. części rozstrzygającej wyroku dopuścił się w warunkach recydywy z art.64§1 k.k., albowiem przestępstwa tego dopuścił się w okresie od 1 stycznia 2014r. do 31 marca 2015r., więc w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie 7 stycznia 2010r. do 3 czerwca 2013r. części kary 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu w Hamburgu za umyślne przestępstwa podobne (polegające na przemyśle narkotyków z Hiszpanii do Danii).

Zaznaczenia w tym miejscu wymaga, iż w przypadku oskarżonego M. B. (1) w odniesieniu do popełnionego przez niego przestępstwa udziału w nielegalnym obrocie narkotykami doszło do

istotnego ograniczenia opisu czynu przypisanych mu w stosunku do czynu zarzucanego w akcie oskarżenia. Omawiana modyfikacja wynikały z niedostatku materiału dowodowego – materiał dowodowy nie pozwalał w ocenie Sądu na kategorię ustalenie, iż M. B. (1) miałyby nabywać od Z. K. (1) marihuanę oraz by działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym T. K. (1) miałyby nabywać od Z. K. (1) kokainę – kwestia ta zostanie szerzej opisana w części uzasadnienia poświęconej ocenie wyjaśnień Z. K. (1).

#	3.7. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	11	W. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art.65§1 k.k.s. odpowiedzialności karnej za przestępstwo paserstwa akcyzowego podlega ten, kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63-64, art. 69 § 1 lub 3, art. 69a, art. 73 lub art. 73a, lub pomaga w ich zbyciu, albo te wyroby akcyzowe			

przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu. Czyn zabroniony określony w art.65§1 k.k.s. jest więc czynem wieloodmianowym - do jego popełnienia wystarczy wypełnienie choćby jednej, ze wskazanych w przepisie, czynności sprawczych. Czynności, których sprawca dopuszcza się względem wyrobów akcyzowych - nieoznaczonych znakami akcyzy albo oznaczonych nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, podrobionymi, przerobionymi lub nieważnymi - a których rodzaj, ilość lub wartość wskazują na ich przeznaczenie do działalności gospodarczej, są następujące: „nabywanie”, „przechowywanie”, „przewożenie”, „pomoc w zbyciu”, „przyjmowanie” lub „pomoc w ukryciu”.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w szczególności wyjaśnienia przyznającego się w całości do dokonania przestępstwa W. W. (3) w zestawieniu z wyjaśnieniami złożonymi w tym zakresie przez Z. K. (1) oraz relacją R. G. pozwalał na ustalenie, iż w okresie objętym zarzutem czyli od 1 kwietnia do 31 maja 2015r. W. W. (1) pomógł nieustalonej osobie w zbyciu wyrobów akcyzowych w postaci

<p>papierosów nieustalonej marki (w ilości łącznej 20.000 paczek pod 20 sztuk papierosów w paczce) – papierosy te zostały sprowadzone na terytorium Polski bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy (niewątpliwe stanowiły zatem przedmiot przestępstwa z art.63 k.k.s.), zaś W. W. (1) dostawę ich zamówił, a następnie przekazał jej nieustalonym osobom, które zostały wskazane mu przez oskarżonego Z. K. (1). W ten sposób W. W. (1) pomógł nieustalonej osobie w zbyciu tychże wyrobów akcyzowych bez znaków akcyzy.</p>			
#	3.8. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.9. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.10. <i>Uniewinnienie</i>	<i>14, 21</i>	<i>T. K. (1),</i>

		M. B. (1)
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia		
<p>W ocenie Sądu materiał dowodowy nie pozwalał na kateryczne ustalenie, by T. K. (1) w okresie od 1 sierpnia 2009r. do 31 sierpnia 2010r., a M. B. (1) w okresie od 19 sierpnia 2009r. do 31 sierpnia 2010r. mieli brać udział „w kierowanej przez W. I. zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, a polegających na przywozie i obrocie środków odurzających w znacznych ilościach”. Podzielając stanowisko oskarżyciela publicznego co do zasadności ustalenia, iż w lutym 2012r. doszło do powstania zorganizowanej grupy przestępczej, która miała na celu dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii tj. przemytu kokainy zasadowej z Aruby do Holandii i stamtąd do Polski, a następnie jej przetworzenie do postaci nadającej się do wprowadzenia na rynek i zbycia (vide: przestępstwa przypisane A. S., Z. K. (1),</p>		

J. B. (1) i E. G.) nie sposób znaleźć wystarczających dowodów na to, iż W. I. miałby kierować taką zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu „dokonywanie przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, a polegających na przywozie i obrocie środków odurzających w znacznych ilościach” już wcześniej tj. w okresie od sierpnia 2009r. do 31 sierpnia 2010r. i by do grupy takiej mieli przynależeć oskarżeni T. K. (1) i M. B. (1). Poza sporem pozostawała okoliczność, iż w tym okresie wymienieni oskarżeni czyli T. K. (1) i M. B. (1) znali się z W. I. oraz utrzymywali z nim kontakty towarzyskie sprowadzające się do uczestnictwie we wspólnych imprezach czy nawet wyjazdach wypoczynkowych. To ustalenie jednak w żaden sposób nie pozwalało w ocenie Sądu na przyjęcie, by w wymienionym, zarzuconym okresie można było mówić o udziale T. K. (1) i M. B. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. I.. Bynajmniej nie potwierdza, a raczej w ocenie Sądu wręcz zaprzecza tej tezie aktu oskarżenia ustalenie i przypisanie M. B. (1) przestępstwa udziału w obrocie haszyszem poprzez nabycie właśnie

w okresie do 19 sierpnia 2009r. do 31 sierpnia 2010r. w dwóch transzach łącznie 100.000 g haszyszu od Z. K. (1) i właśnie od W. I. (zarzut VI. aktu skarżenia, co do którego postępowanie umorzono z uwagi śmierć W. I.). Jeśli zorganizowana grupa przestępcza miałaby w tym okresie istnieć, a zatem miałaby on mieć wspólne dla członków grupy cele, w tym cele finansowe, to nielogicznym staje się twierdzenie, iż poszczególni członkowie tejże grupy mieliby dokonywać transakcji narkotykowych pomiędzy sobą, by osiągać zyski indywidualnie przez poszczególnych oskarżonych, a podkreślić należy, iż bynajmniej materiał dowodowy nie potwierdzał, by M. B. (1) nabywając haszysz od W. W. (3) za pośrednictwem Z. K. (1) i W. I. nie miał działać na swój „własny rachunek”. Co więcej – podkreślić należy, iż samemu W. I., który został objęty aktem oskarżenia w niniejszej sprawie (a którego sprawę, z uwagi na jego śmierć, wyłączono do odrębnego rozpoznania i prawomocnie umorzono) bynajmniej poza zarzutem związanym z organizacją przemytu kokainy z Aruby przez Holandię do Polski (zarzut VII. aktu oskarżenia) oraz zarzutem zbycia wespół ze Z. K. (1) haszyszu M. B. (1)

(o czym była już mowa wyżej) nie przedstawiono przecie¿ żadnego innego zarzutu, który dotyczyłby „przestępstw określonych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, a polegających na przywozie środków odurzających w znacznych ilościach”, zaś co do zarzuconych mu pozostałych przestępstw udziału w obrocie narkotykami (zarzuty III., IV., V., VIII. oraz IX.) w żadnym z nich nie miał brać nawet najmniejszego udziału ani T. K. (1), ani te¿ M. B. (1). Podobnie zresztą Prokurator zarzucając W. I. zlecenie pobicia R. W. (zarzut X. aktu oskarżenia) równie¿ nie był w stanie ustalić, by jakikolwiek udział w tym zdarzeniu mieliby mieć T. K. (1) czy M. B. (1). Wszystkie te okoliczności prowadziły Sąd do uznania, i¿ ogólnikowe wypowiedzi Z. K. (1) dotyczące znajomości T. K. (1) i M. B. (1) z W. I. o charakterze towarzyskim oraz ustalenie mo¿liwości przypisania M. B. (1) przestępstwa udziału w obrocie haszyszem poprzez jego nabycie od Z. K. (1) i W. I. nie sà wystarczające do ustalenia udziału M. B. (1) i T. K. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez W. I. w okresie wskazanym w przedstawionych zarzutach, co musiało prowadzić do

uniewinnienia tych oskarżonych od popełnienia przestępstw z art.258§1 k.k..			
#	3.11. <i>Uniewinnienie</i>	15	<i>T. K. (1)</i>
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
<p>W ocenie Sądu materiał dowodowy nie pozwalał na kateryczne ustalenie sprawstwa T. K. (1) w zakresie zarzucanego mu przestępstwa z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. (zarzut XX. aktu oskarżenia), które miałyby polegać na udziale w obrocie łącznie 660 gramów kokainy i 1.000 gramów marihuany - poprzez nabywanie kokainy od Z. K. (1), w tym w dwóch transakcjach działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym M. B. (1), w dwóch transakcjach wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą tj. A. G., a nadto zbycie kokainy wspólnie i w porozumieniu ze Z. K. (1) ustalonej osobie tj. M. M. (3), zaś w odniesieniu do marihuany – poprzez przekazanie M. B. (1) złożonego przez Z. K. (1) zamówienia na zakup 1.000 g marihuany. Materiał dowodowy przedstawiony przez</p>			

Prokuratora na poparcie tego zarzutu sprowadzał się do jednego jedynie dowodu – wyjaśnień oskarżonego Z. K. (1), który okazał się jednak w ocenie Sądu dowodem niewystarczającym (kwestia ta została szerzej opisana w części uzasadnienia poświęconej ocenie wyjaśnień Z. K. (1)).

Zauważyć w tym miejscu należy, iż już po wniesieniu aktu oskarżenia Prokurator zmienił swoją ocenę wyjaśnień Z. K. (1) co do części twierzeń dotyczących omawianego zarzutu stawianego T. K. (1) wnosząc w mowie końcowej, iż wyjaśnienia Z. K. (1) w części dotyczącej rzekomego zbycia przez T. K. (1) wspólnie ze Z. K. (1) 100 g kokainy M. M. (3) nie są wiarygodne na tyle, by można skutecznie obronić taką tezę oskarżenia (w stosunku do samego M. M. (3) prokurator postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2018r. umorzył śledztwo – vide: odpis postanowienia k.1316-1322). Podobnie w akcie oskarżenia skierowanym do Sądu Okręgowego w Poznaniu m.in. przeciwko Z. K. (1) (obecnie sygn. akt III K 572/21) w zarzucie stawianym Z. K. (1) dotyczącym obrotem kokainą autor aktu oskarżenia również

<p>odmówił wiary twierdzeniom Z. K. (1) jakoby jednym z nabywców kokainy miałby być M. M. (3) (vide: kopia aktu oskarżenia wniesionego w sprawie (...)-110. Ds.- obecnie III K 572/21 - k.2214-2229).</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>A. S.</p>	<p>1-6</p>	<p>1-6</p>	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego A. S. co do wszystkich zarzuconych mu przestępstw wymierzono mu za nie kary jednostkowe odpowiadające stopniowi jego zawinienia i ich społecznej szkodliwości, a w przypadku kary grzywny także okoliczności wskazane w art.33§3 k.k.. W konsekwencji Sąd wymierzył A. S.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • za przestępstwo z art.258§1 k.k. (pkt.1. części rozstrzygającej wyroku) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, • za przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. (pkt. 2. części rozstrzygającej

wyroku) karę 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 300 stawek dziennych po 100 zł,

- za przestępstwo z art.53 ust.1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. (pkt. 3. części rozstrzygającej wyroku) karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 250 stawek dziennych po 100 zł,
- za przestępstwo z art.263§2 k.k. (pkt.4. części rozstrzygającej wyroku) karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Za okoliczności łagodzące uznano:

- w przypadku przestępstwa z art.258§1 k.k. krótki czas udziału w grupie (sprowadzający się do około jednego miesiąca)
- w przypadku przestępstwa z art.263§2 k.k. przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego przestępstwa (choć z racji wyników przeszukania miejsca zamieszkania oskarżonego do tej postawy procesowej

nie sposób przykładać wielkiej wagi).

Za okoliczności obciążające uznano natomiast:

- działanie w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej (co skutkowało przyjęciem w kwalifikacji prawnej przestępstw art.65§1 k.k. z konsekwencjami opisanymi w tym przepisie),
- niebagatelną rolę oskarżonego w zorganizowaniu przemytu kokainy do Polski (A. S. skontaktował się z dostawcą narkotyku na Arubie),
- ilość kokainy będącej przedmiotem przestępstw,
- uprzednią karalność A. S. za przestępstwo.

Bilans okoliczności łagodzących i obciążających był niekorzystny dla A. S., w konsekwencji czego wymiar kar jednostkowych nie powinien być zdaniem Sądu niższy niż określony w pkt.1-4. części rozstrzygającej wyroku.

Wobec zajścia przesłanek do wymierzenia kary łącznej Sąd połączył kary pozbawienia wolności

			<p>oraz grzywny wymierzone oskarżonemu A. S. wymierzając mu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności oraz grzywny łącznej 350stawek dziennych po 100 zł. Sąd zdecydował się na zastosowanie w tym wypadku zasady asperacji z uwagi na fakt, iż z jednej strony przestępstwa przypisane oskarżonemu w pkt.1. oraz pkt.4. części rozstrzygającej wyroku pozostawało w rozbieżności rodzajowej w stosunku do przestępstw przypisanych w pkt.2 i 3 części rozstrzygającej, z drugiej jednak trzy przestępstwa przypisane w pkt.1-3. części rozstrzygającej wyroku pozostawały w bardzo silnym związku czasowym. W konsekwencji wymiar kary łącznej jedynie w niewielkim stopniu winien w ocenie Sądu przekraczać najsurowsze z jednostkowych kar pozbawienia wolności oraz grzywny.</p> <p>Stosownie do treści art.63§1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu A. S. okres rzeczywistego jego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od godz.7.30 dnia 13 grudnia 2016r. do godz.14.55 dnia 7 marca 2018r..</p>
W. W. (1)	7-13	7-13	Uznając winę i sprawstwo oskarżonego W. W.

(1) co do wszystkich zarzuconych mu przestępstw wymierzono mu za nie kary jednostkowe odpowiadające stopniowi jego zawinienia i ich społecznej szkodliwości, a w przypadku kary grzywny także okoliczności wskazane w art.33§3 k.k.. W konsekwencji W. W. (1) wymierzono:

- za przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania przestępstwa w zw. z art.4§1 k.k. przypisane w pkt.7 części rozstrzygającej wyroku karę 5 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 400 stawek dziennych po 100 zł,
- za przestępstwo z art.56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania przestępstwa w zw. z art.4§1 k.k. przypisane w pkt.8 części rozstrzygającej wyroku karę 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 300 stawek dziennych

po 100 zł, a nadto na podstawie art.45§1 k.k. orzeczono przepadek równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia tego przestępstwa w kwocie 260.000 zł (kwotę ustalając na podstawie konsekwentnych w tym zakresie wyjaśnień Z. K. (1)),

- za przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania przestępstwa w zw. z art.4§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. przypisane w pkt.10 części rozstrzygającej wyroku karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny 200 stawek dziennych po 100 zł,
- za przestępstwo z art.65§1 k.k.s. przypisane w pkt.11 części rozstrzygającej wyroku karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Za okoliczności łagodzące uznano przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego

mu przestępstwa z art.65§1 k.k.s.

Za okoliczności obciążające uznano:

- uprzednią karalność W. W. (3), w tym w przypadku przestępstwa przypisanego w pkt.10. części rozstrzygającej – działanie w warunkach recydywy z art.64§1 k.k.,
- wręcz olbrzymią ilość haszyszu będącego przedmiotem przestępstw przypisanych oskarżonemu w pkt.7 i 8 części rozstrzygającej wyroku.

Bilans okoliczności łagodzących i obciążających był niekorzystny dla W. W. (3), w konsekwencji czego wymiar kar jednostkowych nie powinien być zdaniem Sądu niższy niż określony w pkt.7-8, 10.-11. części rozstrzygającej wyroku.

Wobec zajścia przesłanek do wymierzenia kary łącznej Sąd połączył kary pozbawienia wolności oraz grzywny wymierzone oskarżonemu W. W. (1) karę łączną 6 lat pozbawienia wolności oraz grzywny łącznej 500 stawek dziennych po 100 zł. Sąd zdecydował się na zastosowanie w tym

			<p>wypadku zasady asperacji z uwagi na fakt, iż przestępstwa przypisane oskarżonemu w pkt.7, 8. oraz pkt.10. części rozstrzygającej wyroku pozostawały w zbieżności rodzajowej, z drugiej jednak strony o ile dwa pierwsze z nich zostały popełnione w tym samym okresie, to już trzecie przestępstwo narkotykowe oddzielał od nich okres ponad czterech lat, zaś przestępstwo z art.65§1 k.k.s. było całkowicie odmienne rodzajowo. W konsekwencji wymiar kary łącznej, choć w niewielkim stopniu to jednak winien w ocenie Sądu przekraczać najsurowsze z jednostkowych kar pozbawienia wolności oraz grzywny.</p> <p>Stosownie do treści art.63§1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu W. W. (1) okres rzeczywistego jego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od godz.6.15 dnia 13 grudnia 2016r. do godz.13.40 dnia 5 lipca 2018r..</p>
Z. K. (1)	16-20	16-20	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego Z. K. (1) co do wszystkich zarzuconych mu przestępstw wymierzono mu za nie kary jednostkowe odpowiadające stopniowi jego zawinienia i ich społecznej szkodliwości, a</p>

w przypadku kary grzywny także okoliczności wskazane w art.33§3 k.k.. W konsekwencji Sąd wymierzył Z. K. (1):

- za przestępstwo z art.258§1 k.k. (pkt.16. części rozstrzygającej wyroku) przy zastosowaniu art.60§3 i §6 pkt.4 k.k. karę grzywny 100 stawek dziennych po 100 zł,
- za przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. (pkt. 17. części rozstrzygającej wyroku) przy zastosowaniu art.57§2 k.k. i art.60§3 i §6 pkt.2 k.k. karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny 200 stawek dziennych po 100 zł,
- za przestępstwo z art.53 ust.1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. (pkt. 18. części rozstrzygającej wyroku) przy zastosowaniu art.57§2 k.k. i art.60§2 i §6 pkt.2 k.k. karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 150 stawek dziennych po 100 zł.

Za okoliczności łagodzące uznano:

- w przypadku przestępstwa z art.258§1 k.k. krótki czas udziału w grupie (sprowadzający się do około jednego miesiąca)
- w przypadku wszystkich przestępstw przyznanie się oskarżonego do ich popełnienia, wręcz ich ujawnienie organom ścigania, co skutkowało w przypadku przestępstw popełnionych z kilkoma osobami (a więc przestępstw przypisanych w pkt.16 i 17 części rozstrzygającej wyroku) zastosowaniem obligatoryjnej instytucji z art.60§3 k.k. nadzwyczajnego złagodzenia kary, zaś w przypadku przestępstwa dokonanego z jedną jedynie osobą (A. S.) zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art.60§2 k.k., albowiem z racji postawy procesowej oskarżonego w ocenie Sądu wymierzenia nawet kary równej dolnej granicy ustawowego zagrożenia byłoby w

tym wypadku zbyt surowe.

Za okoliczności obciążające uznano:

- wielokrotną karalność oskarżonego za przestępstwa,
- działanie w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej (co skutkowało przyjęciem w kwalifikacji prawnej przestępstw art.65§1 k.k. z konsekwencjami opisanymi w tym przepisie),
- niebagatelną rolę oskarżonego w zorganizowaniu przemytu kokainy do Polski tzn. wprowadzie Z. K. (1) sam również pełnił rolę kuriera narkotykowego, niemniej nie może ginać z pola widzenia to, że to on właśnie zaangażował w proceder swoją ówczesną konkubinę J. B. (1), a przez nią – a więc pośrednio – E. G..
- ilość kokainy będącej przedmiotem tychże przestępstw.

Uwzględniając powyższy bilans okoliczności łagodzących i obciążających wymiar kar jednostkowych

wymierzonych Z. K. (1) nie powinien być zdaniem Sądu niższy niż określony w pkt.16-18. części rozstrzygającej wyroku.

Wobec zajścia przesłanek do wymierzenia kary łącznej Sąd połączył kary pozbawienia wolności oraz grzywny wymierzone oskarżonemu Z. K. (1) wymierzając mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 240 stawek dziennych po 100 zł. Sąd zdecydował się na zastosowanie w tym wypadku zasady asperacji z uwagi na fakt, iż przestępstwa przypisane oskarżonemu pozostawały w silnym związku czasowym, a wszystkie skupione były wokół przemytu z kokainy z Aruby. W konsekwencji wymiar kary łącznej jedynie w niewielkim stopniu winien w ocenie Sądu przekraczać najsurowsze z jednostkowych kar pozbawienia wolności oraz grzywny.

Wbrew stanowisku Prokuratora oraz obrońcy oskarżonego Z. K. (1) Sąd nie zdecydował się na zastosowanie wobec tego oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności. Nie sposób nie dostrzec, że warunkowe zawieszenie wykonania kary

pozbawienia wolności było jedynie fakultatywne, zaś w ocenie Sądu byłoby podwójnym premiowaniem Z. K. (1). Z racji bowiem jego postawy procesowej związanej z ujawnieniem przestępstw, które zostały mu przypisane w niniejszym postępowaniu, jak też wielu innych (przypisanych W. W. (3) oraz M. B. (1)), Z. K. (1) – mimo olbrzymiego ciężaru gatunkowego przestępstw mu samemu przypisanych – został potraktowany stosunkowo łagodnie – poprzez zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Nie można jednak zapominać, że aby warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności należy skonstruować pozytywną prognozę, iż skazany nie powróci więcej na drogę przestępstwa. Sąd Okręgowy w składzie orzekającym w niniejszym postępowaniu takiej prognozy jednak nie dostrzega i pozostaje w przekonaniu, iż względem Z. K. (1) nie powinno być stosowane dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Przypomnieć należy, iż Z. K. (1) jest sprawcą wysoce zdemoralizowanym, wielokrotnie dotychczas karanym za przestępstwa. Nie sposób przy ocenie tej kwestii pominąć również okoliczność, iż bynajmniej nie całe wyjaśnienia Z.

K. (1) okazały się być wiarygodnymi – nie tylko te dotyczące zdarzeń będących przedmiotem niniejszego procesu (co prowadziło do uniewinnienia T. K. (1) od wszystkich zarzucanych mu przestępstw i M. B. (1) od jednego z zarzucanych mu czynów), ale przecież również te, które dotyczyły olbrzymiej wręcz ilości zdarzeń, o których wyjaśniał Z. K. (1), a co do których umorzono śledztwa (vide: dołączone do akt liczne postanowienia o umorzeniu śledztw, w których wskazywano nie tylko na brak możliwości pozytywnego zweryfikowania twierdzeń Z. K. (1) obciążających poszczególnych podejrzanych, ale również weryfikowano je negatywnie ustalając, iż Z. K. (1) po prostu kłamał).

Okoliczności te świadczą o wyrachowanej postawie Z. K. (1), traktującego koniunkturalnie organy ścigania, zaś w konsekwencji, by zachować należytą powagę wymiaru sprawiedliwości, nie można takiej postawy Z. K. (1) aprobować, a tym właśnie byłoby zastosowanie względem niego warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Stosownie do treści art.63§1 k.k. na poczet

			<p>kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu Z. K. (1) okres rzeczywistego jego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od godz.16.10 dnia 9 listopada 2015r. do dnia 23 grudnia 2015r..</p>
M. B. (1)	22	22	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonego M. B. (1) co do przestępstwa przypisanego w pkt.22 części rozstrzygającej wyroku wymierzono mu za nie karę odpowiadającą stopniowi jego zawinienia i społecznej szkodliwości przestępstwa, a w przypadku kary grzywny także okoliczności wskazane w art.33§3 k.k.. W konsekwencji Sąd wymierzył M. B. (1) za przestępstwo z art.56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w brzmieniu obowiązującym w czasie dokonania przestępstwa w zw. z art.4§1 k.k. karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 300 stawek dziennych po 100 zł. Sąd nie dopatrył się okoliczności łagodzących w przypadku M. B. (1), zaś za okoliczności obciążające uznano dotychczasową jego karalność za przestępstwa oraz bardzo dużą ilość haszyszu będącego przedmiotem przestępstwa.</p>

<p>J. B. (1), E. G.</p>	<p>23-27 28-32</p>	<p>23-27 28-32</p>	<p>Uznając winę i sprawstwo oskarżonych J. B. (1) i E. G. co do wszystkich zarzuconych im przestępstw wymierzono im za nie kary jednostkowe odpowiadające stopniowi ich zawinienia i społecznej szkodliwości przestępstw, a w przypadku kary grzywny także okoliczności wskazane w art.33§3 k.k.. W ocenie Sądu wobec identycznej roli oskarżonych w przestępstwach, ich postawy procesowej oraz dotychczasowej niekaralności kary wymierzone J. B. (1) i E. G. powinny być takie same, w konsekwencji Sąd wymierzył tym oskarżonym:</p> <ul style="list-style-type: none"> • za przestępstwo z art.258§1 k.k. (pkt.23 i 28. części rozstrzygającej wyroku) karę po 4 miesiące pozbawienia wolności, • za przestępstwo z art.55 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. (pkt. 24 oraz 29. części rozstrzygającej wyroku) przy zastosowaniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art.60§2 k.k. karę po 1 roku i 10 miesięcy
-------------------------	------------------------	------------------------	--

pozbawienia wolności
oraz grzywnę 150
stawek dziennych po
100 zł.

Za okoliczności łagodzące
uznano:

- dotychczasową niekaralność J. B. (1) i E. G. za przestępstwa,
- w przypadku przestępstwa z art.258§1 k.k. bardzo krótki czas udziału w grupie (sprowadzający się do okresu wyjazdu na Arubę i kilku dni poprzedzających) oraz drugorzędną rolę w grupie,
- rolę oskarżonych w przestępczym procederze przemytu narkotyków tzn. rolę „kurierów”, zwerbowanych do pracy i ryzykujących własnym życiem dla zapewnienia zysków innym osobom (organizatorom przedsięwzięcia).

Za okoliczności obciążające uznano natomiast działanie w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej (co skutkowało przyjęciem w kwalifikacji prawnej przestępstw art.65§1 k.k. z konsekwencjami opisanymi w tym przepisie) oraz ilość kokainy będącej przedmiotem przemytu.

Wobec bezspornie zachodzących przesłanek do wymierzenia kary łącznej Sąd połączył kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonym J. B. (1) i E. G. wymierzając im kary łączne po 2 lata pozbawienia wolności. Sąd zdecydował się na zastosowanie w tym wypadku zasady asperacji z uwagi na fakt, iż z jednej strony przestępstwa przypisane oskarżonym pozostawały w rozbieżności rodzajowej, z drugiej jednak łączył je bardzo silny związek czasowy. W konsekwencji wymiar kar łącznych jedynie w niewielkim stopniu winien w ocenie Sądu przekraczać najsurowsze z jednostkowych kar pozbawienia wolności.

Sąd podzielił pogląd prokuratora, iż względem oskarżonych J. B. (1) i E. G. zachodzi szczególny przypadek pozwalający na stwierdzenie, iż ich przestępcze zachowania będące przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie były incydem w ich życiu, a wobec dotychczasowej niekaralności tych oskarżonych oraz drugorzędnej roli w przestępczym procederze możliwym jest skonstruowanie pozytywnej prognozy kryminologicznej, że oskarżone nie popełnią

			więcej przestępstwa. W konsekwencji Sąd warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonych J. B. (1) oraz E. G. kar łącznych pozbawienia wolności zakreślając pięcioletnie okresy próby, a dodatkowo oddając oskarżone pod dozór kuratora, który w ich przypadku był obligatoryjny.
A. S., Z. K. (1), J. B. (1), E. G.	33	33	Mając na uwadze treść art.70 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł w stosunku do oskarżonych A. S., Z. K. (1), E. G. i J. B. (1) jako współsprawców przemytu narkotyków z Aruby na teren Holandii i dalej na terytorium Polski zabezpieczonych w sprawie środków odurzających (kokainy) przechowywanych w magazynie narkotykowym KWP w P. (nr DRZ 442/18).
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się			

<p>do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>-----</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>34</p>	<p>Z uwagi na fakt, że część oskarżonych była reprezentowana przez obrońców z urzędu, zaś koszty obrony nie zostały opłacone w żadnej części, Sąd na podstawie §17 ust.2 pkt.5 oraz §20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. K. (1) i adw. T. K. (2) kwoty po 3.240 zł + VAT tytułem wynagrodzenia za obronę odpowiednio Z. K. (1) oraz J. B. (1).</p>	
<p>35</p>	<p>O kosztach sądowych Sąd orzekł z uwzględnieniem</p>	

	<p>okoliczności częściowego uniewinnienia oskarżonych (w tej części stosownie do art.632 pkt.2 k.p.k., kosztami sądowymi obciążony został Skarb Państwa), zaś co do pozostałych kosztów Sąd obciążył nimi oskarżonych jedynie w części tj. wymierzył im opłaty od wymierzonych kar, natomiast zwolnił ich od wydatków postępowania uznając, że łączna wysokość wymierzonych kar o charakterze finansowym oraz naliczonych opłat od kar jest tego rodzaju, że dodatkowe obciążenie oskarżonych wydatkami było zbyt dolegliwe.</p>
<p>6. Podpis</p>	
<p>P., 25 października 2022r. Sędzia Tomasz Borowczak</p>	

ZARZĄDZENIE

proszę:

- 1) odnotować w kontrolce uzasadnień (uzasadnienie oddane w terminie przedłużonym zarządzeniem nr (...) Prezesa Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 czerwca 2022r.)
- 2) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcom tj.
 - obrońcy oskarżonego Z. K. (1) - adw. L. K. (2)
 - obrońcy oskarżonej E. G. - adw. R. T.
 - obrońcy oskarżonego A. S. - adw. J. W.
 - Prokuratorowi
 - obrońcy oskarżonej J. B. (1) - adw. T. K. (2)
 - obrońcy oskarżonego M. B. (1) - adw. M. B. (4)

- obrońcy oskarżonego W. W. (3) - adw. Ł. B.

3) akta przedłożyć za 14 dni od doręczeń / z apelacjami

P., 25 października 2022r.

Sędzia Tomasz Borowczak